

การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิทย์ทศ วิลามาต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๖๓

๑๕-๑๖

๑๕

การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี

บทคัดย่อ
ของ
วิทย์ วิลามาศ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2546

๒๕๖๓

วิทยุท ธิลมาศ. (2546). การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง
ระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ , ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์.

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับ
นักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นนักเรียน
หญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนประเทียวิททยาทาน จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชา
ฟุตบอลมาแล้วจำนวน 40 คน และกลุ่มที่ใช้ศึกษาเกณฑ์ได้แก่นักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3
จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้ว 240 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย การ
วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันกับวิทนีย์และชา
เบอร์ และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบทดสอบทั้งหมด 4 รายการ คือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล
การเตะลูกฟุตบอล และการยิงประตูฟุตบอล
2. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบ มีค่าความเป็นปรนัยระดับปานกลางถึงสูง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผู้ใช้แบบทดสอบ 3 คน ($r = 0.312 - 0.782$)
3. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ มีค่าความเชื่อมั่นทางบวกระดับปานกลางถึงสูง อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการทดสอบซ้ำ ($r = 0.39 - 0.90$)
4. ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบแต่ละรายการและแต่ละรายการกับคะแนนรวม
มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับปานกลางถึงสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
($r = 0.34 - 0.52$)
5. เกณฑ์ในการแบ่งระดับความสามารถรวมทุกรายการแบ่งไว้เป็น 5 ระดับคือ สูง
มาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ดังนี้

ระดับความสามารถ	คะแนนการทดสอบ (คะแนนที่)
สูงมาก	มากกว่า 60
สูง	54 - 60
ปานกลาง	47 - 53
ต่ำ	40 - 46
ต่ำมาก	น้อยกว่า 40

6. อำนาจจำแนกของแบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมระดับปานกลาง
($r_b = 0.110 - 0.667$)

7. ระดับความยากของแบบทดสอบมีค่าระดับความยากที่เหมาะสมอยู่ระดับปานกลาง
($p = 14.38 - 87.34$)

A CONSTRUCTION OF FOOTBALL SKILLS TEST FOR FEMALE LOWER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS SARABURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
WITTAYUCH VILAMAS

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
October 2003

Wittayuch Vilamas. (2003). *A construction of football skills test for female lower secondary school student ; Saraburi province*. Master thesis , M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School , Srinakarinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Phanit Billamas , Assist. Prof. Amornpong Sathummaraksa.

The purpose of this study was to construction of football skills test for female lower school student.

Forty lower school female students who took a football course and studied at Prateabwittayatan school ; Saraburi province , were studied for qualities of this test.

Meanwhile , two hundred and forty lower school female students , who had taken a football course and were studying in lower school of Saraburi. Selected by Simple random Sampling to analyze the quality of the test , the researcher used Pearson's Product Moment Correlation Coefficient , Whiney and Saber's Correlation and T – score to set up the normal criteria of tests.

The results of this study were.

1. The four skills test items were Ball control test , Heading test , Aerial Kick test , and Shooting test.
2. The objectivity of skills tests were high , significant at .05 level , by 3 tester. ($r = 0.312 - 0.782$)
3. The reliability of skills test were high , significant at .05 level , by test - retest. ($r = 0.39 - 0.90$)
4. The intercorrelation of skills test of each item and each item with total score were moderate to high , significant at .05 ($r = 0.34 - 0.52$)
5. The norms of skills test were classified into levels ; very high , high , average , low and very low. They were classified as follows ;

Grade	Skills test (T- score)
Very High	Upper 60
High	54 - 60
Average	47 - 53
Low	40 - 46
Very Low	Lower 40

6. The discrimination of skills test were moderate ($r_b = 0.110 - 0.667$)

7. The percentage difficulty power of skills test were moderate ($p = 14.38 - 87.34$)

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี

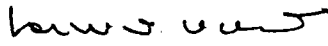
ของ

นายวิทย์ทฐ วิลามาศ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

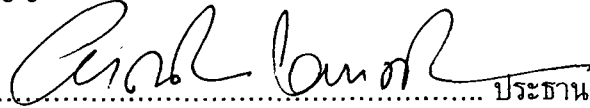

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ์ หะวานนท์)

วันที่ 15 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

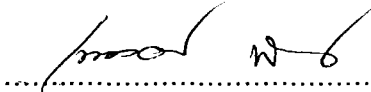
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

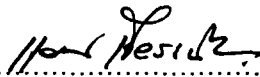
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากท่าน รองศาสตราจารย์ผาดิน บิลมาศ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรระนัย กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้ความกรุณาให้ข้อเสนอแนะ และช่วยแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องจนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

ในด้านการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตในครั้งผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บุคคลหลาย ๆ ท่าน ดังนี้

ผู้อำนวยการสมยศ วนิชาชีวะ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสิทธิพร อาจารย์ขวัญใจ ดันสุวรรณ อาจารย์ศักดิ์ศิลป์ สุดเสวก คณาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ คณาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ และคณาจารย์ทุกท่านที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเล่าเรียนมา ที่ได้ให้ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ เป็นที่อาจารย์ที่ปรึกษาคอยแนะนำและให้ความอนุเคราะห์สถานที่เรียน การจัด กิจกรรมและที่พักอาศัย ตลอดจนการประสานงานให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 และ 2 จังหวัดสระบุรีทุกท่าน นางสาวรัชนีวรรณ อิมสมัยและนางสาววิภารัตน์ บุญล้อม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินการทำ ปริญญานิพนธ์จนสำเร็จ

สุดท้ายขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของคุณพ่อถาวร คุณแม่รุ่งนภา วิลามาศ ที่ทำให้ผู้วิจัย ได้มีวันนี้และขอขอบคุณในกำลังใจของคุณตาคุณน้า เด็กชายวรยุทธ วิลามาศ ตลอดจนญาติพี่น้อง ทุกคน

คุณค่าและประโยชน์สูงสุดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบิดา มารดา ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงอีกครั้งหนึ่งไว้ ณ ที่นี้

วิฑูทธ วิลามาศ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
กลุ่มประชากร	2
ตัวแปรที่ศึกษา	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)	4
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	5
ประวัติและคุณค่าของกีฬาฟุตบอล	11
ลักษณะการเล่นและทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล	13
หลักสำคัญของการวัดผลและประเมินผล และแบบทดสอบ	19
หลักในการสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา	26
ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา	30
เกณฑ์ปกติ	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
งานวิจัยในต่างประเทศ	31
งานวิจัยภายในประเทศ	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
ประชากร	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	59
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	61
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะ	64
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก	70
ภาคผนวก ข	77
ประวัติย่อผู้วิจัย	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากร	38
2 แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์	39
3 แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์	40
4 แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์	40
5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้จากแบบทดสอบ แต่ละรายการของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2	46
6 แสดงค่าความเป็นปรนัย ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ แต่ละรายการของครูพลศึกษาคนที่ 1, 2 และ 3	47
7 แสดงค่าความเชื่อมั่น ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ แต่ละรายการของผู้วิจัย ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	48
8 แสดงค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ภายใน ระหว่างคะแนนที่ได้จาก แบบทดสอบแต่ละรายการของผู้วิจัย ครั้งที่ 1	49
9 แสดงค่าระดับความยาก ง่าย ของแบบทดสอบแต่ละรายการ จากการให้คะแนนของผู้วิจัย ครั้งที่ 1	50
10 แสดงอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละรายการ จากการให้คะแนนของผู้วิจัย ครั้งที่ 1	51
11 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล	52
12 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล กระทบผนัง	53
13 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล	54
14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล	55
15 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล	56
16 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการยิงประตูฟุตบอล	57
17 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลทุกรายการ	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันกีฬาฟุตบอลหญิงเป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น โดยชมรมฟุตบอลหญิงแห่งประเทศไทยในพระอุปถัมภ์ ได้จัดดำเนินการแข่งขันฟุตบอลหญิงขึ้น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทนักเรียน อุดมศึกษาและประชาชน จึงจะเห็นได้ว่าชมรมฟุตบอลหญิงแห่งประเทศไทย ได้พัฒนาฟุตบอลหญิงที่มีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากโรงเรียน สถาบันการศึกษาและสโมสรต่าง ๆ เป็นอย่างดี

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาฟุตบอลไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นรายวิชาบังคับเลือกพลศึกษา โดยจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งเป็นวิชาเลือกเสรี โดยมีคำอธิบายรายวิชากล่าวไว้ดังนี้

ศึกษาหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา ฝึกทักษะการบริหารร่างกาย การเคลื่อนไหวพื้นฐานและการเล่นกีฬาตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา มีทักษะในการเล่นกีฬา มีคุณธรรมเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา สามารถนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ในสภาพปัจจุบันของการเรียนวิชาฟุตบอลในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 นั้นจะมีผู้เรียนที่เป็นนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย จากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์สอนวิชาฟุตบอลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้เรียกว่าระดับช่วงชั้นที่ 3) มาเป็นเวลา 12 ปี จากการสังเกตและสอบถามอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนระดับเดียวกัน เกี่ยวกับการวัดผล การทดสอบและการประเมินผลทักษะวิชาฟุตบอลที่ผ่านมา ได้รับคำตอบว่าได้ใช้วิธีเดียวกันในการวัดผล การทดสอบและการประเมินผลทักษะวิชาฟุตบอลทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ซึ่งตามหลักวิชาการ แบบทดสอบทักษะต้องใช้ให้เหมาะสมกับระดับอายุและเพศ ระดับของทักษะความแข็งแรงของร่างกาย (ปัญหา ชาญล้ำวง. 2540: 2) ดังนั้นควรมีการสร้างแบบทดสอบและเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงโดยเฉพาะและจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา นั้น จะมีเพียงแบบทดสอบทักษะฟุตบอลที่ไม่ได้แยกตามเพศของผู้เรียนเท่านั้น ยังไม่พบแบบทดสอบทักษะฟุตบอลที่เป็นของนักเรียนหญิงในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยเฉพาะ ซึ่งการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับ นักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยเฉพาะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการที่จะทำให้ทราบว่าความสามารถของตนเอง อยู่ในระดับความสามารถหรือตำแหน่งใดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่ม ตลอดจนสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลไปใช้ในแนวทางการเล่นและฝึกเพื่อแข่งขันในโอกาสต่อไป แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน คือสามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความ

สามารถของแต่ละบุคคล เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน สามารถประเมินผลความก้าวหน้าและประเมินผลในการเรียนของผู้เรียนได้

จากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยเฉพาะ เพื่อให้ได้แบบทดสอบทักษะที่มีความเชื่อถือมีความเที่ยงตรงและมีความเป็นปรนัยที่ได้มาตรฐาน เหมาะสมเป็นที่ยอมรับสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้จริง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบคือ ค่าความเป็นปรนัย ค่าความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ค่าระดับความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ของทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้ได้แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่มีความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น ที่สามารถนำไปใช้สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้น ที่ 3 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 อีกทั้งเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลหญิงในอนาคตต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร เป็นนักเรียนหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลประจำปีการศึกษา 2545 โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบค่าความเป็นปรนัย ค่าความเชื่อมั่น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน ค่าระดับความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ จำนวน 40 คน จากโรงเรียนประเทียวิทยาทาน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี กลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติจำนวน 198 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

2. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือคะแนนจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

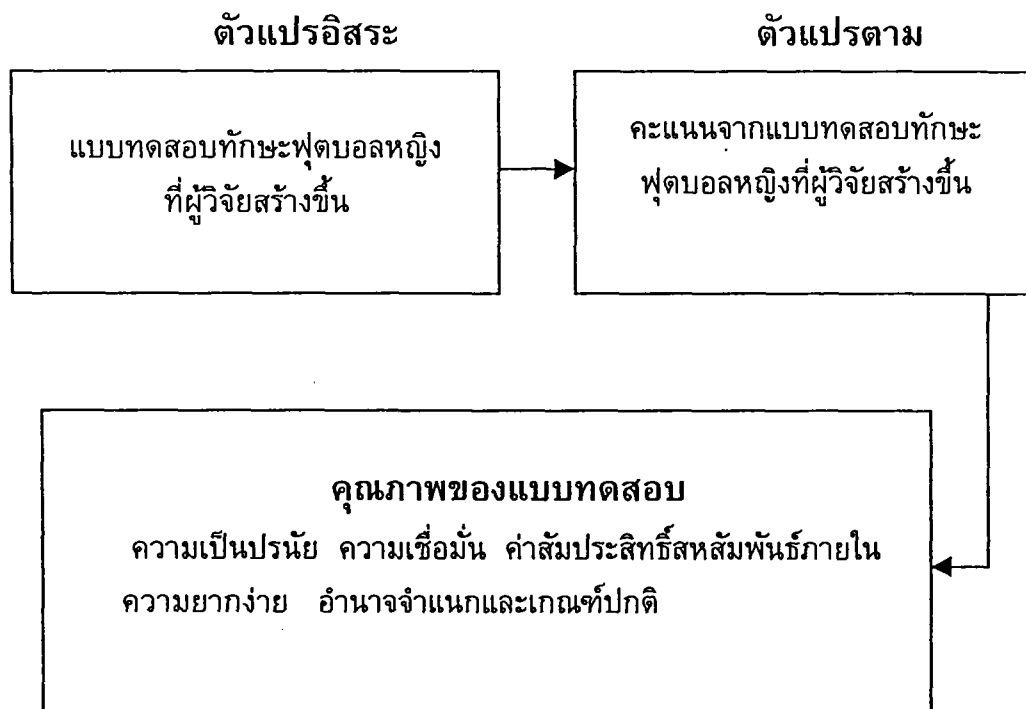
นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 หมายถึงนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 ปีที่ 1 และปีที่ 2 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ประจำปีการศึกษา 2545

ทักษะฟุตบอล หมายถึงวิธีต่างๆ ที่ใช้ในการเล่นฟุตบอลตามหลักสูตรวิชาฟุตบอล ระดับช่วงชั้นที่ 3 เช่น การรับการส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล และการเตะลูกฟุตบอล เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้ง ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดเนื้อหา ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. ประวัติและคุณค่าของกีฬาฟุตบอล
4. ลักษณะการเล่นและทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล
5. หลักสำคัญของการวัดผล การประเมินผลและแบบทดสอบ
6. หลักในการสร้างแบบทดสอบ
7. ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา
8. เกณฑ์ปกติ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

วิชาบังคับเลือก พลศึกษา

พ 021 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 022 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 023 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ 024 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ025 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้
พ026 พลศึกษา	1 คาบ / สัปดาห์ / ภาค	0.5 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา ฝึกทักษะการบริหารร่างกาย การเคลื่อนไหว พื้นฐาน และการเล่นกีฬาตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา และกีฬา มีทักษะในการเล่นกีฬา มีคุณธรรม เห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษาและกีฬา สามารถนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

หมายเหตุ ในการเลือกกิจกรรมพลศึกษาตามคำอธิบายรายวิชาข้างต้นให้เลือกกิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่	กิจกรรมกีฬาทีม	กิจกรรมกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ
ยิมนาสติก กรีฑา เทเบิลเทนนิส เทนนิส ว่ายน้ำ แบดมินตัน	บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อ เน็ตบอล แชร์บอล	กระบี่ กิจกรรมเข้าจังหวะ แอโรบิกแดนซ์ กีฬานันทนาการ

ทั้งนี้ ภายใน 6 ภาคเรียน จะต้องเลือกกิจกรรมกีฬาบุคคลหรือคู่ 1 กิจกรรม กิจกรรมกีฬาทีม 1 กิจกรรม โดยใช้เวลาเรียนกิจกรรมละ 1 ภาคเรียน ส่วนอีก 4 ภาคเรียนที่เหลือนั้น ในแต่ละภาคเรียนอาจเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรมก็ได้ และอาจเลือกกิจกรรมซ้ำกับที่เคยเลือกมาแล้วก็ได้ สำหรับในกรณีที่เลือกซ้ำ จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความสำคัญ

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี (Well Being) ของคนแต่ละคนและสังคม สุขภาพจึงหมายถึงรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคลทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

สุขศึกษาและพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และเกิดการพัฒนาเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา โดยกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

- สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพ จินตภาพวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ความเข้าใจในทักษะหรือกระบวนการคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Holistic)

ในการเรียนรู้สุขศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นและจูงใจให้กำหนดเป้าหมายที่เป็นจริงและมีคุณค่าในการพัฒนารูปแบบของวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี พัฒนาทักษะการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รู้จักการสร้างควมรับผิดชอบและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนอื่นทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและในชุมชนทั้งชุมชนที่ตนเองอยู่อาศัยและชุมชนอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างกันและยอมรับในความแตกต่างนั้น เกิดการพัฒนาความสามารถในการเผชิญกับปัญหาท้าทายความเครียดความกดดัน ความขัดแย้งและการสร้างเสริมสุขภาพ

ในการเรียนรู้พลศึกษาผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ได้เกิดการพัฒนารอบตัวจากสาระต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้องเชื่อมโยงบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆอีก 7 กลุ่มและยังนำไปจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเติมเต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ควรให้สอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชนและท้องถิ่นไปพร้อมกัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติและค่านิยมที่ดี ในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรคและความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนจะมีคุณภาพดังนี้

จบช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)

- เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ
- เข้าใจ ยอมรับและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นและตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม
- เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการในช่วยวัยรุ่น
- มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรมที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต สามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม
- ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติดและความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน
- เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ
- แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการ มีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
- สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง
- ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือ ในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจนักกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1: เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1: เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณ ในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1: เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1: ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การช้ำยา สารเสพติดและความรุนแรง

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่3

สาระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1: เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

1. เข้าใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการในช่วงวัยต่างๆ

2. วิเคราะห์การเจริญเติบโตและพัฒนาการของตนเอง และแสวงหาแนวทางในการพัฒนาตน

ให้เติบโตสมวัย

สาระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1: เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

1. ยอมรับและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศ
2. เข้าใจในคุณค่าของความเป็นเพื่อนความเสมอภาคทางเพศสามารถสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น
3. เข้าใจเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์และวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้มีสุขภาพดี
4. มีทักษะในการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศตัดสินใจและแก้ไขปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่ถูกต้องเหมาะสม
5. รู้และเข้าใจถึงความเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ที่มีอันตรายถึงชีวิตและการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจกับปัญหาที่ตามมา

สาระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

1. แสดงการควบคุมตนเองเมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่แบบเคลื่อนที่และแบบบังคับสิ่งของในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา
2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการเคลื่อนไหวต่างๆในการเล่นกีฬาและการทำงาน
3. แสดงการเคลื่อนไหวที่ใช้ทักษะกลไกเป็นพื้นฐานและนำไปสู่การเคลื่อนไหวที่มีรูปแบบเฉพาะในกิจกรรมทางกาย เกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกมและการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณ ในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

1. ออกกำลังกายและเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาตามความถนัดและความสนใจ
2. ยอมรับและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอกับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี
3. จำแนกและปฏิบัติตามกฎ กติกา เพื่อความปลอดภัยและความสันติในการเล่นและการแข่งขันกีฬาที่ชื่นชอบ
4. ใช้กลวิธีการรุก การป้องกันและการให้ความร่วมมือในการเล่น การแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีม
5. มุ่งมั่นในการเล่นและแข่งขันกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬาและเห็นประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม
6. ปฏิบัติตามขั้นตอนและตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่ตามที่กลุ่มมอบหมายในการเล่นกีฬาเป็นทีมจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย
7. แสดงความสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสร้างสรรค์ในสถานการณ์กีฬาต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน

8. ชื่นชมและส่งเสริมการกระทำที่แสดงถึงความมีน้ำใจนักกีฬาและยึดเป็นแนวปฏิบัติในการทำงานและการดำเนินชีวิต

สาระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1: เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

1. วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมสุขภาพการป้องกันโรค และการดำรงสุขภาพ รวมทั้งร่วมดูแลสุขภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม
2. วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากภาวะโภชนาการที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ
3. เห็นคุณค่าและความสำคัญของภาวะสมดุลระหว่างสุขภาพกายและสุขภาพจิต
4. มีทักษะการจัดการกับอารมณ์ความเครียดและการฝึกจิต
5. วางแผนและจัดเวลาในการออกกำลังกายการพักผ่อน การสร้างสมรรถภาพทางกาย และการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการได้อย่างเหมาะสม
6. เห็นความสำคัญของการมีสมรรถภาพที่ดีจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
7. ทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและหรือสมรรถภาพทางกลไกและพัฒนาได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้วยวิธีที่ถูกต้อง

สาระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1: ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การช้ำยา สารเสพติดและความรุนแรง

1. วิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ความปลอดภัยและปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของความปลอดภัย
2. เข้าใจและเห็นคุณค่าของกระบวนการสร้างเสริมความปลอดภัยให้ตนเองครอบครัวและชุมชน
3. ใช้กลวิธีต่างๆในการป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ
4. สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเมื่อเผชิญภัยอันตรายและสถานการณ์ที่คับขัน

กระบวนการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงและการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความมั่นใจในตนเองและความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ช่วยผู้เรียนให้เกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสุขภาพ และสมรรถภาพทางกายของตนเองตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา จึงต้องจัดเป็นกระบวนการที่หลากหลายต่อเนื่องเหมาะสมกับระดับความสามารถความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเน้นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจตั้งแต่การวางแผน การฝึกปฏิบัติ การตรวจสอบและการประเมินผล

ให้ครอบคลุมกิจกรรมสุขภาพทั้งด้านป้องกัน ส่งเสริมและดำรงสุขภาพ โดยการใช้วิธีการเรียนอย่างมีชีวิตชีวา ให้ผู้เรียนฝึกความรับผิดชอบ ฝึกทักษะการคิด ทักษะการจัดการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากปัญหาและประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาในชีวิตจริง หมั่นฝึกฝนและเอาใจใส่ดูแลสุขภาพตนเองและความแข็งแรงของร่างกาย เข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการวิทยาศาสตร์ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีมและยอมรับว่าตนเองมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสภาวะสุขภาพและความปลอดภัยของผู้อื่นด้วย

ขอบข่ายของรายวิชาฟุตบอล

จุดประสงค์

เพื่อให้เห็นคุณค่าและมีการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและจิตใจ ให้มีความรู้ ทักษะการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาฟุตบอล และมีทักษะการบริหารร่างกาย การเคลื่อนไหวพื้นฐาน และการเล่นกีฬาฟุตบอลเกี่ยวกับทักษะการรับส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล แบบต่างๆ การทุ่มลูกฟุตบอล การเป็นผู้รักษาประตูตลอดจนการเล่นทีมได้อย่างถูกต้องตามกติกาสากล ให้ได้รับความสนุกสนานและความปลอดภัย โดยเน้นพัฒนาการตามศักยภาพของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจแนวทาง และมีการเสริมสร้างสมรรถภาพตนเอง มีคุณธรรม และเห็นคุณค่าของกิจกรรมกีฬาฟุตบอลและนำไปประยุกต์ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมเพื่อนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ประวัติและคุณค่าของกีฬาฟุตบอล

กีฬาฟุตบอล มีคำศัพท์เฉพาะเรียกว่า (Football Association) และเรียกสั้น ๆ ว่า ฟุตบอล (Football) ชาวอเมริกันและชาวอังกฤษนิยมเรียก ซอคเกอร์ (Soccer) และเป็นคำที่ถูกนิยมใช้เรียกแพร่หลายทั่วไป

ก่อนการตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งอังกฤษขึ้น ชาวจีนและชาวญี่ปุ่นก็ถือว่าตนเองเป็นชาติที่ได้เล่นฟุตบอลมาตั้งแต่แรกๆ เหมือนกันในประวัติศาสตร์ของ ฮอนไดนาสตี (Hon Dynasty) เป็นราชวงศ์ที่มีอาณาพเหนือแผ่นดินจีน คือระหว่าง 206 ปีก่อนคริสตศักราชถึงคริสตศักราช ที่ 25 ได้แยกกีฬาประเภทนี้ว่า ทสุ - ชู (TSU - CHU)

คำว่า ทสุ (TSU) แปลว่าเตะด้วยเท้าและ ชู (CHU) แปลว่าลูกบอลที่ทำด้วยหนังมีลมอยู่ข้างใน ชาวญี่ปุ่นนิยมเล่นกีฬาประเภทนี้กันมากและนิยมเล่นในสนามหญ้าเล็ก ๆ มีต้นไม้แต่ละมุมเพื่อเป็นเครื่องแสดงขอบเขตของการเล่นเรียกว่า คามาริ (Kamari) ชาวกรีกยุคโบราณก็มีการเล่นกีฬาที่ใช้ลูกบอลเหมือนกันเรียกว่า อีฟิสกีรัส (Episkyras) ต่อมา ชาวกรีกโรมันเรียก ฮาร์ปาสตัม (Harpastum)

หมายความว่าการเล่นกีฬาฟุตบอลที่เมืองฟลอเรนซ์ (Florence) ในประเทศอิตาลีมีการเล่นกีฬาชนิดนี้เรียกว่า แคลเซีย (Calcio)

อังกฤษเป็นประเทศแรกที่มีกติกาเพื่อใช้ในการแข่งขันและจัดตั้งสมาคมฟุตบอลขึ้นโดยให้มีการแข่งขันภายในประเทศ ประเภท เอฟ เอ คัพ (F.A.Cup) ต่อมาสมาคมเห็นว่าฟุตบอลมีความนิยมกันมากขึ้น จึงจัดให้มีฟุตบอลอาชีพขึ้นในปี พ.ศ. 2428

ในปี พ.ศ. 2431 ได้ก่อตั้งสันนิบาตฟุตบอลขึ้น หรือฟุตบอลลีก (Football League) และมีการแข่งขันเรื่อยมา จนกระทั่งปี พ.ศ. 2447 ได้จัดตั้งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ หรือ ฟีฟ่า (F.I.F.A ; Federation International de Football Association) ต่อจากนั้นมาการเล่นฟุตบอลก็แพร่หลายขยายทั่วโลก จนกลายเป็นกีฬาที่มีคนนิยมมากที่สุดในโลก ทั้งจำนวนนักกีฬาและคนดู

กีฬาฟุตบอลเป็นที่รู้จักของชาวไทยตั้งแต่ พ.ศ. 2450 โดยในสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ทรงได้นำแบบอย่างมาจากกลุ่มประเทศยุโรปเผยแพร่สู่ประชาชน จนปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสมาคมฟุตบอลสยามขึ้น ต่อมาได้สมัครเป็นสมาชิกฟุตบอลระหว่างชาติ เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2468 พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ตั้งกรรมการอำนวยการขึ้นเพื่อดำเนินงานสมาคม ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสมาคมเป็น สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ อักษรย่อ ส.ฟ.ท. โดยใช้ภาษาอังกฤษว่า (The Football Association of Thailand under the Royal Patronage of his Majesty the King) อักษรย่อ F.A.T. (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2500 : 4)

กีฬาฟุตบอลในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมและมีการแข่งขันอย่างกว้างขวางทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เช่นการแข่งขันฟุตบอลจารีการ์ดาคัพและการแข่งขันฟุตบอลเพชรรัตนคัพ เป็นต้น สำหรับการแข่งขันฟุตบอลนั้นเริ่มขึ้นในโรงเรียนก่อนต่อมามีการเปลี่ยนเป็นการเล่นระหว่างสโมสรและในต่างจังหวัดก็ถึนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายอีกด้วย ซึ่งได้มีการจัดการแข่งขันในหลายระดับ เช่นการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนกรมพลศึกษา การแข่งขันฟุตบอลเยาวชนแห่งประเทศไทย การแข่งขันฟุตบอลอุดมศึกษา การแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์และในระยะหลังมานี้ก็มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลรายการต่าง ๆ โดยมีเงินรางวัลให้ด้วยอีกหลายรายการ เช่นการแข่งขันฟุตบอลโตโยต้าคัพ , ยามาฮ่าไทยแลนด์คัพ , มวก.คัพ และการก้าวสู่ฟุตบอลอาชีพของประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งประชาชนให้ความนิยมเป็นอย่างมากเพราะมีเงินรางวัลสูง นักฟุตบอลจึงเล่นกันอย่างเต็มที่และยังมีถ้วยรางวัลหรือเหรียญรางวัลซึ่งถือได้ว่าเป็นเกียรติแก่ตนเอง ทีม หรือสโมสรอีกด้วย

จากประวัติจะเห็นว่า กีฬาฟุตบอลได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีประชาชนให้ความสนใจเป็นทั้งผู้เล่นและผู้ชมกีฬาฟุตบอลกันอย่างมากมายโดยเฉพาะในการแข่งขันกีฬานานาชาติ เช่นกีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์และกีฬาโอลิมปิกเกมส์ หรือแม้แต่การแข่งขันฟุตบอลโลก เป็นการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ของกีฬาฟุตบอลซึ่งจัดให้มีขึ้นทุก ๆ 4 ปี จากการสำรวจแฟนฟุตบอลที่ชมการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 ที่ประเทศอิตาลี เมื่อปี ค.ศ. 1990 มีผู้ชมทางโทรทัศน์ทั้งหมดประมาณ 26,700 ล้านคนและการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 15 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในปี ค.ศ. 1994 ปรากฏว่าผู้ชมการแข่งขันทางโทรทัศน์จากทั่วโลกประมาณ 31,200 ล้านคน ในปี ค.ศ.1998 ที่ประเทศฝรั่งเศสปรากฏว่าผู้ชมการแข่งขันทางโทรทัศน์จากทั่วโลกประมาณ 35,000 ล้านคน และในปี ค.ศ.2002 ที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ มีผู้ชมการแข่งขันทางโทรทัศน์จากทั่วโลกประมาณ 37,000 ล้านคน

ประโยชน์ของการเล่นฟุตบอล

กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 24 – 25) ได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของกีฬาฟุตบอลไว้ดังนี้

1. ทางด้านร่างกาย ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง ที่ช่วยในการส่งเสริมความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย ความทนทาน ความเร็ว การทรงตัว การยืดหยุ่นตัวและมีความคล่องแคล่วว่องไว ตลอดจนการทำงานร่วมกัน ประสานกันของระบบต่าง ๆ ในร่างกายดีขึ้น เช่นระบบกล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียนโลหิต การเล่นกีฬาฟุตบอลดังกล่าวจะทำให้สมรรถภาพทางกายเกิดการพัฒนาได้เป็นอย่างดี
2. ทางด้านจิตใจ การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ เสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาเพราะการเล่นจะต้องมีการพัฒนาด้วยวินัย มีกฎกติกา ในการเล่น มีความรับผิดชอบและต้องปรับควบคุมอารมณ์อยู่ตลอดเวลา เนื่องจากมีการปะทะกับผู้เล่นคนอื่น ๆ อยู่ตลอดเวลาในการเล่น
3. ทางด้านอารมณ์ การเล่นกีฬาฟุตบอลช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด มีจิตใจร่าเริง แจ่มใส เกิดความสนุกสนานในหมู่ผู้เล่นและผู้ดู มีความสุขุมรอบคอบ ทำให้มีการควบคุมทางด้านอารมณ์ได้เป็นอย่างดี
4. การยกย่องส่งเสริมสันติภาพและความผาสุกให้เกิดขึ้นแก่มวลชน สร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศ
5. ทางด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้มีรายได้จากการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ การได้รับค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยง ตลอดจนเหรียญรางวัลซึ่งเป็นเกียรติและความสำเร็จสูงสุดแห่งชีวิต

ลักษณะการเล่นและทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นฟุตบอล

กีฬาแต่ละชนิดมีวิธีเล่น และทักษะที่ใช้ในการเล่นที่แตกต่างกันไปตามลักษณะวิธีการและกฎกติกาของกีฬานั้น ๆ ซึ่งกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 4) กล่าวว่า กีฬาฟุตบอลมีรูปแบบวิธีการเล่นหรือการแข่งขัน เป็นการเล่นระหว่างชุดฟุตบอล 2 ชุดโดยแต่ละชุดมีผู้เล่นฝ่ายละไม่เกิน 11 คน จุดมุ่งหมายและการเล่นเป็นการส่งกันระหว่างฝ่ายเดียวกัน โดยมุ่งที่จะพาบอลไปเข้าประตูอีกฝ่ายหนึ่งและอีกฝ่ายหนึ่งจะพยายามช่วยกันมิให้ฝ่ายตรงข้ามทำประตูได้ และในทำนองเดียวกันฝ่ายตรงข้ามก็ทำกรณีตรงข้าม โดยในการเล่นจะมีกำหนดเวลา โดยอาจจะแบ่งเป็นครั้ง ๆ ละ 30,40 หรือ 45 นาที ตามที่ได้ตกลงหรือกติกากการแข่งขันกำหนดไว้และเมื่อหมดเวลาการแข่งขันที่ได้ตกลงหรือกำหนดไว้แล้ว ฝ่ายใดได้ประตูมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ ถ้าไม่ได้ประตู หรือได้ประตูเท่ากัน ถือว่าเสมอกันไปการแข่งขันครั้งนั้น ๆ

ทักษะที่ใช้ในกีฬาฟุตบอล

กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : 6-12) ได้กล่าวถึงทักษะที่ใช้ในกีฬาฟุตบอลไว้ดังนี้

1. ทักษะการเตะลูกฟุตบอลในลักษณะต่าง ๆ

1.1 การเตะลูกฟุตบอล ด้วยหลังเท้า (Kicking the Ball) มีหลักดังนี้

การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า มีความจำเป็นมากสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอลเพราะเป็นพื้นฐานของการรับและการรุก เป็นการเล่นโดยใช้ส่วนของหลังเท้าคือบริเวณที่ผูกเชือกกรองเท้า กระทบลูกฟุตบอล เพื่อบังคับส่งลูกฟุตบอลไปยังตำแหน่งที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าเร็วและการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าโค้ง

การฝึกการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่บนพื้นสนาม

ยืนให้เป็นเส้นตรงกับลูกฟุตบอล (ทางด้านหลัง) สายตาจ้องมองดูที่ลูกฟุตบอลเท้าที่วางเป็นหลัก (คือเท้าตรงข้ามกับเท้าที่จะใช้เตะ) ให้อ่างขนานกับลูกฟุตบอลห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ เข่าเล็กน้อย แขนงออกตามธรรมชาติ ไม่เกร็ง เท้าที่ใช้เตะให้เหยียดเต็มที่ เกร็งข้อเท้า หัวเข่ายึดให้แน่น ก้มตัวไปข้างหน้า หัวเข่าอยู่เหนือลูกฟุตบอล ใช้แรงเหวี่ยงมาจากตะโพก ไม่กระตุกหรือสลัดข้อเท้า เมื่อหลังเท้ากระทบลูกฟุตบอลไปแล้วให้ปล่อยเท้าตาม อย่าเกร็งหรือกระตุกกลับ การเตะลูกหลังเท้านี้ส่วนมากใช้ในการยิงประตู เพราะเป็นการเตะที่ทำให้ลูกฟุตบอลมีความแรงและมีความเร็วมาก หลังเท้าที่สัมผัสกับลูกฟุตบอลต้องได้กึ่งกลางของลูกฟุตบอลพอดี

การฝึกการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่ในอากาศ

ลักษณะทุกอย่างเกือบเหมือนกับการเตะลูกฟุตบอลหลังเท้า ให้ลูกฟุตบอลเคลื่อนที่บนพื้นสนาม จะมีแตกต่างกันบ้าง คือ การยืนให้เฉียงเป็นมุม 45 องศา (หากเตะเท้าขวาให้ยืนเฉียงทางซ้าย ตรงข้ามกับเท้าเตะ) การจรดเท้าหลัก จะต้องวางห่างจากลูกฟุตบอลประมาณ 1 ศอก เข่าไม่งอมากนัก หลังเท้าที่สัมผัสลูกฟุตบอลจะต้องลดต่ำลงเกือบชิดพื้น ให้ถูกใต้ลูกฟุตบอลมากที่สุด เท้าที่เตะไปแล้วให้ปล่อยตามสบาย ยกสูงขึ้นมา ลำตัวจะต้องเอนหลัง (หงายตัว) ทันที แขนทั้งสองข้างปล่อยตามสบาย การเตะลูกฟุตบอลหลังเท้าโค้งนี้ เป็นการเตะเพื่อใช้ส่งลูกฟุตบอลระยะไกลและเพื่อเป็นการเปลี่ยนทิศทางหรือหนีคู่ต่อสู้ โดยเฉพาะผู้เล่นตำแหน่งกองหลังจะใช้มาก

1.2 การเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน และข้างเท้าด้านนอก

การเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้านั้นสามารถใช้ได้ทั้ง 2 ข้าง คือด้านนอกและด้านในมีความจำเป็นมากสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอล เพราะเป็นพื้นฐานของการรับและการรุก โดยเฉพาะข้างเท้าด้านในนั้นใช้ในการเล่นฟุตบอลมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการส่งลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอลหรือการหยุดลูกฟุตบอล

การฝึกการเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ยืนให้เป็นเส้นตรงกับลูกฟุตบอล (ทางด้านหลัง) สายตาจ้องมองดูที่ลูกฟุตบอลเท้าที่วางเป็นหลัก (คือเท้าตรงกันข้ามกับเท้าที่จะใช้เตะ) ให้อ่างขนานกับลูกฟุตบอลห่างประมาณ 1 ฝ่ามือ เข่าเล็กน้อย ลำตัวโน้มไปข้างหน้าแขนทั้งสองข้างปล่อยตามสบาย ไม่เกร็ง เท้าที่ใช้เตะให้เบะเข่าออก

ด้านข้างปลายเท้าบิดชี้ขึ้นทางด้านข้าง ข้อเท้า หัวเข่าเกร็งให้แน่น ใช้แขนเหวี่ยงจากสะโพก (ทำให้เป็นลักษณะคล้ายไม้ตีกอล์ฟ) ยกเข่าขึ้นกับพื้นดิน ให้เหวี่ยงจากสะโพก (สวิง) เหมือนกับลูกตุ้ม นาฬิกาแกว่ง เท้าที่สัมผัสลูกฟุตบอลแล้วปล่อยเท้าตามสบาย

การฝึกการเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

เท้าที่เป็นหลักจรดห่างจากลูกฟุตบอลในลักษณะเอนตัวออกข้างนอกเล็กน้อย เพื่อช่วยในการทรงตัว นำหนักตัวให้เปลี่ยนไปอยู่ที่เท้าที่เป็นหลัก ในจังหวะนั้นให้ใช้เท้าด้านนอกที่จะเตะเตะลูกฟุตบอลด้วยการเกร็งข้อเท้า เข่ายืด สะบัดด้วยข้อเท้า การเตะในลักษณะนี้ต้องทำในจังหวะที่กำลังเคลื่อนไหว หรือวิ่งอยู่และเกือบจะกลายเป็นใช้ปลายเท้าด้านนอกเขี่ยลูกฟุตบอลแทน การกระทบลูกฟุตบอลก็ให้ถูกกึ่งกลางของลูกฟุตบอลด้านในใกล้ลำตัว อาจจะสะบัดปลายเท้านิดๆ ก็ได้ ขณะส่ง การเตะข้างเท้าด้านนอกเหมาะอย่างยิ่งสำหรับการเปลี่ยนทิศทางหลบหลีกหรือการส่งลูกฟุตบอลในระยะใกล้ๆ หรือใช้ในการหลอกคู่แข่งได้ ในขณะที่เล่นหรือเคลื่อนที่อยู่

1.3 การเตะลูกฟุตบอลที่ลอยมาตรงหน้าและด้านข้าง

การเล่นฟุตบอลบ่อยครั้งที่ลูกฟุตบอลลอยโด่งมาตรงด้านหน้าและด้านข้างของลำตัว โดยคู่ต่อสู้หรือเพื่อนร่วมทีมของเรา มีความจำเป็นมากสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอลเพราะเป็นพื้นฐานการฝึกการเตะลูกฟุตบอลที่ลอยมากลางอากาศ

การเตะลูกฟุตบอลที่ลอยมาตรงหน้า

สายตาจ้องมองดูที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา เท้าที่เป็นหลัก (คือเท้าตรงกันข้ามกับเท้าที่จะใช้เตะ) จะต้องวางให้พอดีกับลูกฟุตบอลที่กำลังจะตกลงมา ต้องเตะในขณะที่ลูกฟุตบอลลอยตัวอยู่ ให้เอาวิธีการเตะลูกฟุตบอลตามแบบต่างๆ ของการเตะมาใช้ประกอบด้วย

การเตะลูกฟุตบอลที่ลอยมาด้านข้าง

ตะแคงตัวเข้าหาลูกฟุตบอล ปล่อยให้ลูกฟุตบอลลอยตัวขนานเอนด้านข้าง ใช้แรงเหวี่ยงแบบวัดเท้า ไปทางด้านตรงข้ามกับเท้าที่จะเตะ เมื่อหลังเท้ากระทบลูกฟุตบอลให้ฟาดเท้าวัดเฉียงผ่านจากด้านหน้าลงล่าง เท้าที่ยืนเป็นหลักให้ใช้ยืนด้วยปลายเท้าและเขย่งสันเท้าเพื่อช่วยในการหมุนตัว อาจจะใช้วิธีหมุนตัวหรือล้มตัว หรือทิ้งตัวก็ได้ในการเตะ

1.4 การเตะลูกฟุตบอลด้วยหัวรองเท้าและสันเท้า

การเตะลูกฟุตบอลด้วยหัวรองเท้าและสันเท้าเราจะใช้ได้ในลักษณะจวนตัวเข้าที่คับขัน หรือเพื่อเป็นการหลอกคู่แข่งเปลี่ยนทิศทางและเป็นการส่งลูกฟุตบอลวิธีหนึ่งที่หลอกคู่แข่ง จะใช้ได้ดีที่สุด ขณะที่เลี้ยงลูกฟุตบอลไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นมากสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอล

การเตะลูกฟุตบอลด้วยหัวรองเท้า

วางเท้าให้ตรงกับลูกฟุตบอล เท้าที่จรดเป็นหลัก (คือเท้าตรงกันข้ามกับเท้าที่จะใช้เตะ) จะต้องวางให้ห่างจากลูกฟุตบอลประมาณ 1 ฟุต ปลายเท้าชี้ตรงไปที่ลูกฟุตบอล สายตามองที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา ใช้หัวรองเท้าของเท้าที่เราจะใช้เตะที่มตรงกลางลูกฟุตบอล ข้อเท้า หัวเข่าเกร็งเอนตัวไปข้างหลังเหยียดเท้าเกือบตั้ง

การเตะลูกฟุตบอลด้วยสันเท้า

สายตามองที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา เท้าที่จะใช้เตะก้าวยกเลยข้ามลูกฟุตบอลไป เข่างอเล็กน้อย ปลายเท้าให้เซิดขึ้น กดสันเท้าให้ต่ำลงแล้วอ กระแทกด้วยสันเท้ากลับหลัง ให้สันเท้าได้ระดับกับลูกฟุตบอลและเกือบถึงกลางลูกฟุตบอล สันเท้ากระแทกคล้ายตอกลูกฟุตบอล ด้วยการเกร็งข้อเท้า จะแรงหรือเบาขึ้นอยู่กับความเร็วของช่วงล่างตั้งแต่เข้าลงมา

2. ทักษะการหยุดลูกฟุตบอล (Ball Control)

2.1 การฝึกการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้า

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าเป็นการบังคับลูกฟุตบอลที่มาจากพื้นหรือมาในอากาศให้อยู่กับเราเป็นการครอบครองลูกฟุตบอลเพื่อที่จะเล่นลูกฟุตบอลต่อไป การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้าที่ดีไม่จำเป็นต้องหยุดนิ่งอยู่กับที่ เราสามารถจะหยุดลูกฟุตบอลห่างตัวได้ไม่เกิน 1 เมตร ขอให้การหยุดลูกฟุตบอลครั้งนั้นเราสามารถครอบครองลูกฟุตบอลและเล่นต่อไปได้

การฝึกการหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้า (ลูกฟุตบอลมาบนพื้นสนาม)

หันหน้าเข้าหาลูกฟุตบอล ตามองลูกฟุตบอล ยกเท้าขึ้นกดสันเท้าลง ปลายเท้าเปิดขึ้นให้ห่างจากพื้นดินประมาณ 3 - 4 นิ้ว เข่างอเล็กน้อยร่างกายปล่อยตามปกติไม่เกร็งกางแขนออก ก้มโน้มตัวไปข้างหน้า เมื่อลูกฟุตบอลผ่านเข้ามาจนอยู่ใต้ฝ่าเท้า ให้กดปลายเท้าลงเบาๆ ในขณะเดียวกันก็ให้เหยียดเข่าลงเล็กน้อยห้ามใช้วิธีกระแทกลูกฟุตบอลเด็ดขาด ให้ผ่อนเท้าตามลูกฟุตบอล เมื่อลูกฟุตบอลถูกฝ่าเท้าแบบยืดหยุ่น

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยฝ่าเท้า (ลูกฟุตบอลลอยมาในอากาศ)

สายตามองที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา จนกระทั่งฝ่าเท้าวางอยู่บนลูกฟุตบอลขณะที่กำลังจะหยุด ให้ยกเท้าขึ้น (ไม่ใช่กระแทก) ให้ได้จังหวะเดียวกันกับที่ลูกฟุตบอลตกกระทบพื้นครั้งแรก และกำลังจะกระดอนขึ้น ให้เตะปลลูกฟุตบอลเพียงเบาๆ ด้วยฝ่าเท้าทันที ให้กระโดดสปริงตัวขึ้นเล็กน้อยต้องเป็นการทำแผ่วเบา จำไว้ว่าจะไม่ยกเท้าก่อน หรือยกเท้ารอหรือมีลักษณะของการกระแทกลงบนลูกฟุตบอลเด็ดขาด ให้ทำแบบมีสปริงยืดหยุ่นในการหยุดลูกฟุตบอลทุกครั้ง

2.2 การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในเป็นการบังคับลูกฟุตบอลที่มาจากพื้นหรือมาในอากาศให้อยู่กับเรา เป็นการครอบครองลูกฟุตบอลเพื่อที่จะเล่นลูกฟุตบอลต่อไป การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในที่ดี ไม่จำเป็นต้องหยุดนิ่งอยู่กับที่ เราสามารถจะหยุดลูกฟุตบอลห่างตัวได้ไม่เกิน 1 เมตร ขอให้การหยุดลูกฟุตบอลครั้งนั้นเราสามารถครอบครองลูกฟุตบอลและเล่นลูกฟุตบอลต่อไปได้

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน (ลูกฟุตบอลมาบนพื้นสนาม)

ให้ยกเท้าออกไปดักข้างหน้า ลักษณะของการยืนและการยกเท้าเช่นเดียวกับการเตะลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในเมื่อลูกฟุตบอลล็งมากับพื้นเกือบจะถึงเท้า ให้รีบดึงเท้ากลับ และเลยไปข้างหลังแบบผ่อนลูกฟุตบอล ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ก้มตัวเล็กน้อย แขนทั้งสองกางออกเพื่อการทรงตัวเท้าที่เป็นหลักเข่างอเล็กน้อย อย่าให้เท้าที่ยกออกไปดักลูกฟุตบอลถูกลูกฟุตบอลก่อนหรือกระแทกเมื่อลูกฟุตบอลจะถึงเท้าก็ให้ผ่อนกลับไปด้านหลังจนลูกฟุตบอลติดเท้าหยุดนิ่ง

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน (ลูกฟุตบอลลอยมาในอากาศ)

สายตามองที่ลูกฟุตบอลจนกว่าจะถึงพื้นและกำลังกระดอนขึ้นมาเป็นครั้งแรก โนม้ตัวไปข้างหน้า (เหมือนถ่วง) ให้ลูกฟุตบอลผ่านช่องอกลงมา งอเข่า แเบะเข่าให้แบบพับเพียบกดลงบนลูกฟุตบอลที่ถูกพื้นกำลังกระดอนขึ้นมาในจังหวะแรก เท้าที่เป็นหลักย่อลงเล็กน้อยกางแขนออก

2.3 การหยุดลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าและการหยุดลูกฟุตบอลด้วยหน้าขา

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าและการหยุดลูกฟุตบอลด้วยหน้าขาเป็นการบังคับลูกฟุตบอลที่มาจากในอากาศให้อยู่กับเรา เป็นการครอบครองลูกฟุตบอลเพื่อที่จะเล่นลูกฟุตบอลต่อไป การหยุดลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าและการหยุดลูกฟุตบอลด้วยหน้าขาที่ดี ไม่จำเป็นต้องหยุดนิ่งอยู่กับที่ เราสามารถจะหยุดลูกฟุตบอลห่างตัวได้ไม่เกิน 1 เมตร ขอให้การหยุดลูกฟุตบอลครั้งนั้นเราสามารถครอบครองลูกฟุตบอลและเล่นต่อไปได้

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า

ให้ยกเท้าออกไปตักข้างหน้า ลักษณะของการยื่นและการยกเท้าเช่นเดียวกับการหยุดลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน เมื่อลูกฟุตบอลกลิ้งมากับพื้นเกือบจะถึงเท้า ให้รีบดึงเท้ากลับและเลยไปข้างหลังแบบผ่อนลูกฟุตบอล ลำตัวโน้มไปข้างหน้า ก้มตัวเล็กน้อย แขนทั้งสองกางออก เพื่อการทรงตัว เท้าที่เป็นหลักเข่างอเล็กน้อย อย่าให้เท้าที่ยกออกไปตักลูกฟุตบอลถูกลูกฟุตบอลก่อนหรือกระแทก เมื่อลูกฟุตบอลจะถึงเท้าก็ให้ผ่อนกลับไปด้านหลังจนลูกฟุตบอลติดเท้าหยุดนิ่ง

การหยุดลูกฟุตบอลด้วยหน้าขา

เมื่อลูกฟุตบอลลอยมาเกือบจะถึงตัวให้ยกเข่าขึ้นเป็นมุมประมาณ 90 องศา แต่ไม่ควรยกเข่าขึ้นมารอไว้ก่อนเป็นอันขาด เมื่อลูกฟุตบอลถูกหน้าขาให้รีบดึงเข่าลงแบบผ่อนตามทันทีและกางแขนออกเพื่อช่วยในการทรงตัวจำไว้ว่า ไม่ใช่ดีเข้าสวนขึ้นมา แต่ให้ดึงลงโดยให้เท้าเลยไปทางข้างหลัง

3. การเลี้ยงลูกฟุตบอล

การเลี้ยงลูกฟุตบอล เป็นการบังคับลูกฟุตบอลให้อยู่กับเรา เป็นการครอบครองลูกฟุตบอลเพื่อที่จะเล่นลูกฟุตบอลต่อไป หรือเป็นการเปลี่ยนทิศทางหลบหลีกและหลอกคู่ต่อสู้ หรือหาจังหวะส่งไปให้เพื่อนร่วมทีมเพื่อทำเกมรุกขึ้นไปทำประตู หรือแม้กระทั่งการครอบครองลูกฟุตบอลให้นานที่สุดในขณะที่ทีมของเราเป็นฝ่ายไม่ต้องการการปะทะ เพื่อช่วยรักษาผู้เล่นให้ปลอดภัย

การฝึกการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

ใช้สายตาชำเรื่อดูที่ลูกฟุตบอล ให้ใช้ข้างเท้าด้านในสัมผัสลูกฟุตบอลเบาๆ การพาลูกฟุตบอลให้เคลื่อนที่ไปนั้นต้องสัมผัสเบาๆ ไม่ใช่การเตะ และลูกฟุตบอลต้องห่างตัวไม่เกิน 1 ก้าว (หนึ่งช่วงก้าว) ให้ใช้ข้างเท้าทั้งสองข้างสลับกันไป ในขณะที่เลี้ยงลูกฟุตบอลต้องไม่เกร็งตัวหรือส่วนต่างๆ โดยเฉพาะเอวต้องอ่อน

การเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

ลักษณะเช่นเดียวกันกับการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ให้ลูกฟุตบอลสัมผัสกับ

ตรงที่เราผูกเชือก ปลายเท้าเหยียดชี้ลงพื้น ให้นิ้วมือตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย อย่าใช้วิธีการเตะ ให้ทำเหมือนการสะกิดและควรใช้ข้อเท้าช่วยคล้ายสลัดเท้า ในขณะที่วิ่งให้วิ่งโย่ง ๆ ทำตัวให้เบาอย่าเกร็ง และให้ทำสลับเท้าซ้ายและเท้าขวา

4. การโหม่งลูกฟุตบอล

การโหม่งลูกฟุตบอลคือการใช้บริเวณหน้าผากเป็นที่สัมผัสลูกฟุตบอล เพราะบริเวณหน้าผากนี้เป็นบริเวณที่แข็งมากเป็นกระดูกแผ่นเดียว ประโยชน์การโหม่งนับว่ามีประโยชน์มากในการเล่นและได้เปรียบกว่าการเล่นด้วยเท้า (ตามกติกา) เพราะส่วนมากจะเป็นลูกฟุตบอลที่ลอยมาในอากาศ การโหม่งเพื่อทำประตูเป็นทักษะที่มีประสิทธิภาพและเด็ดขาดมาก หรือแม้แต่การส่งลูกฟุตบอลไปให้เพื่อน การโหม่งเพื่อป้องกัน หรือหลบคู่ต่อสู้ก็ย่อมทำได้

การโหม่งลูกฟุตบอลให้โด่ง การโหม่งลูกฟุตบอลระดับอก และการโหม่งลูกฟุตบอลลงพื้น

ตาต้องมองดูที่ลูกฟุตบอลตลอดเวลา ห้ามหลับตาเด็ดขาด ลำคอให้เกร็งใช้หน้าผากสัมผัสกับลูกฟุตบอล ถ้าโหม่งทำประตูให้กดคางลง ถ้าโหม่งส่งลูกฟุตบอลไปให้เพื่อนให้เปิดคางเล็กน้อย ยื่นศีรษะไปข้างหน้า ถ้าโหม่งป้องกันให้เปิดคางเต็มที่และเงยหน้าขึ้น การโหม่งที่จะให้ไปตามทิศทางที่ต้องการให้ใช้ลำตัวช่วย โดยบิดตั้งแต่เอว อย่าสลัดคอ ให้ใช้เข่า ลำตัว ช่วยในการโหม่ง โดยการโยกตัวจะแรงหรือค่อยอยู่ที่ลักษณะของลูกฟุตบอลที่มาหรือต้องการกระทำ อย่าใช้วิธีสลัดศีรษะหรือบิดตัวอย่างรวดเร็ว การโหม่งจะขึ้นอยู่กับที่หรือกระโดดโหม่งก็ตาม ให้อุ้งเท้าจิ้งหวะการเคลื่อนที่มาจากลูกฟุตบอลที่สำคัญต้องใช้หน้าผากเท่านั้น

การโหม่งลูกฟุตบอลให้โด่ง

ให้เงยหน้าเกร็งคอเอนหลังเล็กน้อย ใช้แรงส่งขึ้นมาตั้งแต่เท้าและหัวไหล่ เป็นการโหม่งตัวกระแทกไปข้างหน้า

การโหม่งลูกฟุตบอลระดับอก

ให้กดคางลงมาเล็กน้อย โหม่งตัวไปข้างหน้า ไม่ต้องกระแทกมากนัก เมื่อโหม่งแล้วจึงเปิดคางเล็กน้อย

การโหม่งลูกฟุตบอลลงพื้น โดยการหดตัวถอยหลังและให้คางกดชิดอกของตัวเอง เหมือนก้มศีรษะลงคล้ายค้ำบและเพิ่มแรงกระแทก หรือพุ่งตัวใส่ก็ได้ เพื่อให้ลูกฟุตบอลนั้นพุ่งได้แรงและเร็วขึ้น

5. การทุ่มลูกฟุตบอลได้ถูกต้องตามกติกา

การทุ่มลูกฟุตบอล คือการทุ่มลูกฟุตบอลเข้าสู่สนามตามกติกาเมื่อมีลูกฟุตบอลออกทางด้านเส้นข้าง ฝ่ายตรงข้ามจะต้องมาทุ่มลูกฟุตบอลตรงจุดที่ออกเข้าสู่สนามทุกครั้ง การทุ่มลูกฟุตบอลที่ถูกกติกา จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องมิฉะนั้นจะเสียสิทธิในการทุ่มในครั้งนั้น

การฝึกการทุ่มลูกฟุตบอลได้ถูกต้องตามกติกา

จะต้องทุ่มด้วยมือทั้งสองข้าง ให้จับลูกฟุตบอลด้วยมือทั้งสองให้แน่น หัวแม่มือทั้งสอง

ชิดติดกันให้ลำตัวตั้งแต่เอวขึ้นไปโยกไปข้างหน้า ลูกฟุตบอลจะต้องมาจากด้านหลัง (ท้ายทอย) ผ่านศีรษะไปข้างหน้า เป็นจังหวะเดียวและติดต่อกัน แขนทั้งสองข้างจะต้องดึงและมีน้ำหนักเท่ากัน จะเอียงหรืออดด้านหนึ่งด้านใดไม่ได้ เหยียดหรือขว้างก็ไม่ได้เด็ดขาด เท้าทั้งสองยื่นให้แยกออกจากกันขนาดเท่าลำตัว เท้าหนึ่งเท้าใดจะอยู่หน้าก็ได้หรือขนานกันและให้งอเข่าเล็กน้อย เท้าทั้งสองจะต้องอยู่บนพื้น ในขณะที่ทุ่มจะยกขาข้างหนึ่งข้างใดไม่ได้ ต้องหันหน้าเข้าสนามในขณะที่ทุ่ม ให้ใช้แรงเหยียดจากหัวไหล่ทั้งสอง พร้อมทั้งแรงส่งจากเข่า เอวและลำตัวช่วยในการส่งให้เป็นจังหวะเดียวกันปล่อยลูกฟุตบอลให้เหนือศีรษะ เป็นมุม 45 องศา โนมไปข้างหน้า แขนทั้งสองข้างให้ปล่อยตามลูกฟุตบอลไปด้วย มือทั้งสองหักมุมลง

6. การเล่นเป็นผู้รักษาประตู

ผู้รักษาประตู ถือเป็นด่านสกัดกันสุดท้ายที่ไม่ให้ลูกฟุตบอลข้ามเส้นประตูไป การเป็นผู้รักษาประตูนอกจากจะมีร่างกายที่แข็งแรง สายตาดี ข้อเท้าดี ตลอดจนการตัดสินใจที่ดีแล้ว จิตใจต้องมั่นคงด้วย แต่สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การเป็นผู้รักษาประตูที่ดีคือการฝึกขั้นพื้นฐาน

การฝึกการรับลูกฟุตบอลที่มาจากพื้นสนาม

ตามองที่ลูกฟุตบอลและเคลื่อนที่ไปขวางทางของลูกฟุตบอลไว้ด้วยลำตัว เท้าทั้งสองข้างชิดกัน ก้มตัวลง เข่าเกือบตั้ง แขนเหยียดลงตรงๆ หงายฝ่ามือออก นิ้วก้อยชิดติดกัน ปลายนิ้วเกือบจรดพื้น เมื่อลูกฟุตบอลกระทบถูกมือ ใช้มือทั้งสองข้างจับลูกฟุตบอลให้แน่นและดึงเข้าอกทันที โดยให้แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดอก

การรับลูกฟุตบอลที่ลอยมาระดับเอว และที่ลอยมาโด่ง

การรับลูกฟุตบอลที่ลอยมาระดับเอว ตามองดูที่ลูกฟุตบอลจนกระทั่งรับหรือถูกอก ให้แขนทั้งสองข้างเหยียดออกเกือบสุด หงายฝ่ามือขึ้นขนานกันลำตัว อกทั้งสองข้างจะงอและดึงเข้าชิดลำตัวทันทีที่ลูกฟุตบอลกระทบมือหรือลำตัวแบบกอดลูกฟุตบอลไว้บริเวณท้องหรืออก ให้ทำเป็นเหมือนนก โดยงอตัวเป็นเครื่องผ่อนแรง มือทั้งสองประคองลูกฟุตบอลไว้เหมือนกอด

การรับลูกฟุตบอลที่ลอยมาโด่ง ตามองที่ลูกบอล หักเหยียดตัวขึ้นรับลูกฟุตบอล ให้แขนทั้งสองชิดกัน เอนไปทางด้านหลังเล็กน้อย เหยงหน้ามองดูที่มือทั้งสอง เมื่อลูกฟุตบอลกระทบมือให้จับให้แน่นแล้วดึงลูกฟุตบอลเข้าสู่อก การลงสู่พื้นจะยืนหรือล้มตัวลงสู่พื้นก็ได้ โดยอาศัยส่วนที่หนาของร่างกายทั้งนี้ต้องกอดลูกฟุตบอลให้แน่น นอกจากการยืนอยู่กันที่แล้ว ยังสามารถกระโดดหรือสปริงข้อเท้าขึ้นรับลูกฟุตบอลได้ทั้งสองเท้าหรือเท้าเดียว

หลักสำคัญของการวัดผล และประเมินผลและแบบทดสอบ

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานั้น การวัดผลและการประเมินผลเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะทำให้ผู้สอนได้ทราบว่า หลังจากที่ได้มีการเรียนการสอนไปแล้ว ผู้เรียนมีความก้าวหน้ามากน้อยเพียงใดหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับใดและในการวัดผลและการประเมินผลนั้น จะต้องสอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนด้วย ดังที่ วิริยา บุญชัย (2529 : 1) กล่าวไว้ว่า กระบวนการเรียนการสอนทั่วไปจะมีลักษณะเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกัน วงจรดังกล่าวนี้จะมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ

คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา (Objectives) โดยพิจารณาจากปรัชญาในการจัดการศึกษา ต่อจากนั้นต้องดำเนินการสอนการเรียนรู้ (Methodology and Instruction) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ เรียน (Learning Experiences) ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับนั้นจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด ก็ต้องอาศัยการประเมินผล

ในการวัดผลทางพลศึกษาหลักสูตรได้กำหนดไว้ต้องมีภาวะวัดทักษะทางกีฬาด้วยดังที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2525 : 245 – 246) ได้กำหนดขอบข่ายในการวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

1. วัดความรู้ความเข้าใจทางพลศึกษา ได้แก่ ประวัติความเป็นมา กฎกติกา วิธีการเล่น แบบการเล่น มารยาทการเล่น ความปลอดภัย อุปกรณ์การเล่น เป็นต้น
2. วัดทักษะทางกีฬาและสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ การวัดทักษะเบื้องต้นของกีฬาแต่ละประเภท ทักษะการเล่นเป็นทีม ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความเร็ว เป็นต้น
3. การวัดพฤติกรรมทางคุณธรรม ได้แก่ การรู้จักการเสียสละ การรู้จักแพ้รู้จักชนะ และรู้จักอภัย การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ และความสามัคคี
4. วัดพฤติกรรมทางเจตคติ ได้แก่ การวัดพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาเป็นผลมาจาก การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เช่น ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา การตรงต่อเวลา การแต่งกายอย่างเหมาะสม การให้ความช่วยเหลือร่วมมือเป็นพิเศษแก่ส่วนรวม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดไว้ดังที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 17 – 20) ได้กำหนดขอบข่ายในการวัดผลการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตามกำกับดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา นั้นหมายถึงผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนจากหลายส่วนก่อนที่จะตัดสินใจให้ระดับผลการเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1) เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการสอนของตนและปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร

2) เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

3) เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

4) เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อนและประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5) เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุม จากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมและการทดสอบตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระ และระดับชั้น

สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล

จากวิสัยทัศน์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียนสาระมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผลให้ละเอียด ครอบคลุม และชัดเจน เพื่อความเที่ยงตรงในการดำเนินงานและอธิบายผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียนได้

ผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยมและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ ดังตัวอย่างเช่น

ก. ด้านความรู้ สามารถแบ่งออกเป็นความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงบริบท

- ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคชนิดต่างๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์ ความสำคัญของการพักผ่อน และนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬาชนิดต่างๆ รูปแบบการออกกำลังกาย หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพหลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว เป็นต้น

- ความรู้เชิงกระบวนการ เช่น ระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ วิธีทดสอบและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย วิธีจัดการกับอารมณ์และความเครียด วิธีดำรงชีวิตเพื่อการมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น

- ความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติการรู้จักและเข้าใจตนเอง การสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เป็นต้น

ข. ด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง วิธีการวัดและการประเมิน จึงควรวัดความสามารถในการทำงาน และการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยวัดทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Products) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก เช่น การเลือกบริโภคอาหาร และการดูแลสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การฝึกจิต การออกกำลังกาย การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสุขภาพ การเล่นเกม การเล่นเกมชนิดต่างๆ เป็นต้น

ค. ด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินผล การเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียนต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน จึงควรใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองเป็นสำคัญ ร่วมกับเพื่อน ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง เช่น สุขนิสัยในการรับประทานอาหาร การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีวินัย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา รักการออกกำลังกาย มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพและสุขภาพดี มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธีดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่างๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม/จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัว ด้วยแบบวัดต่างๆ
4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไปการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Inventory)
5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่างๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติและอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย ตั้งแต่ข้อ 1 – 5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม

แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยม แฟ้มผลงานของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตาม ดูแลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เห็นภาพพัฒนาการทำงานของผู้เรียนและยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 5) ได้เสนอรูปแบบขั้นตอนในการวัดและประเมินผล ดังนี้คือ ศึกษาถึงปรัชญาพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในการสร้างเครื่องมือหรือการสร้างแบบหนึ่งที่จะบ่งชี้ถึงการเป็นนักกีฬาที่ดี มีความสามารถช่วยให้เล่นกีฬาได้สนุกสนานและมีความสนใจที่จะนำไปเล่นในยามว่างต่อไป การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของครูพลศึกษา แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงต้องมีหลักการสร้างและขั้นตอนที่ถูกต้องในการสร้าง

นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายของการวัดผล (Measurement) การประเมินผล (Evaluation) และแบบทดสอบ (Test) ไว้ดังต่อไปนี้

การวัดผล (Measurement)

ไทเลอร์ (สุวิมล ตั้งสัจพจน์. 2526 : 8 ; อ้างอิงจาก Tyler. n.d.) ได้ให้ความหมายของการวัดผลว่าการวัดผล หมายถึงการกำหนดค่าตัวเลขโดยเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการบวกลบ คูณ และหารทางคณิตศาสตร์

ผาณิต บิลมาศ (2530 : 5 – 6) กล่าวว่า การวัดเป็นกระบวนการในการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์ภายใต้เงื่อนไข หรือกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อทดแทนจำนวน หรือปริมาณ หรือคุณภาพของคุณลักษณะ หรือคุณสมบัติของวัตถุ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ

วิริยา บุญชัย (2529 : 7 – 8) ให้ความหมายของการวัดผลว่า การวัดผล หมายถึงการเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบกับเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อต้องการทราบปริมาณหรือขนาดซึ่งสามารถทราบผลได้ทันทีด้วยเครื่องมือมาตรฐานนั้นเป็นผู้บอกให้ทราบ เช่นต้องการทราบความกว้างของโต๊ะ เราก็เอาเทปหรือไม้เมตรมาวัด เราก็จะทราบความกว้างของโต๊ะทันที การวัดผลจึงเป็นวิธีการตรวจหาปริมาณ ขนาดหรือส่วนสัดสิ่งที่ต้องการจะทราบ โดยอาศัยเครื่องมือเครื่องวัดนั่นเอง การวัดจะออกมาเป็นตัวเลขเรียกว่า ปริมาณ (Quality) ในการวัดต้องมีแบบทดสอบอยู่ด้วย เช่นต้องการทราบว่านักเรียนมีความรู้ทางพลศึกษาเพียงใด ก็ให้นักเรียนทำข้อสอบจะทราบทันทีว่านักเรียนมีความรู้ทางพลศึกษาเพียงใด โดยอาศัยตัวเลขจากการทดสอบนั้นกำหนดค่าหรือดีค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวมๆ เช่นกำหนดค่าว่าดี เลว สวย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ เป๊ป และ มิน (Pape and Mean.1963 : 253) ได้กล่าวว่า การวัดผลทางพลศึกษาจะให้ผลดังนี้

1. แบ่งความสามารถของนักเรียนได้
2. พิจารณาถึงความก้าวหน้าของนักเรียนได้
3. ช่วยให้ผู้ปกครองให้ทราบถึงผลการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนมากขึ้น
5. ปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่อง และแนวทางให้แก่ นักเรียน
6. พิจารณาถึงประสิทธิภาพในการสอนของครู

การประเมินผล (Evaluation)

ไพศาล หวังพานิช (2523 : 21 – 22) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง ขบวนการตีค่า ขบวนการตีราคาลงสรุปหรือวินิจฉัยสิ่งใดสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีหลักเกณฑ์และอาศัยการตัดสินที่มีคุณธรรม (Value Judgement) ซึ่งกระบวนการประเมินผลที่ดีจะมีองค์ประกอบดังนี้

1. มาตรฐาน (Standard) หมายถึง เป้าหมายหรือความต้องการที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ว่าสิ่งนั้นจะดี เหมาะสม ถูกต้อง จะต้องมีความสมบูรณ์ดีอย่างไร มีองค์ประกอบอย่างไร เช่นคนที่จะได้เกรดเอ จะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะอย่างไรต้องเรียนรู้อะไรบ้าง มีคุณภาพหรือมีพฤติกรรมเช่นไร สิ่งที่ใช้เป็นมาตรฐานในการประเมินผลทางการศึกษาก็คือ ปรัชญาการศึกษานั้นเอง (ในเชิงปฏิบัติก็ใช้หลักสูตรซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์ของมาตรฐาน)

2. การวัดผล (Measurement) หมายถึง ขบวนการกำหนดหาจำนวนปริมาณของสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยอาศัยเครื่องมือเป็นหลักในการวัด การวัดผลการศึกษาจึงเป็นการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เรียนว่ามีความงอกงาม มีการเรียนรู้ในระดับใดมากน้อยเพียงใด ผลที่ได้จากการวัดก็คือข้อมูลหรือรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก

3. การตัดสิน (Judgement) เป็นการนำผลที่ได้จากการวัดไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อลงสรุปว่า พอใจ - ไม่พอใจ , เก่ง - อ่อน , ดี - เลว , ได้ - ตก

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2526 : 8) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่กระทำต่อจากการวัดผลแล้ววินิจฉัย ตัดสินและสรุปค่าที่ได้จากการวัดอย่างมีกฎเกณฑ์

นอกจากนี้ วิริยา บุญชัย (2529 : 9) ยังได้กล่าว การประเมินผล หมายถึง การกำหนดค่าหรือวัดคุณค่าในสิ่งที่ต้องการจะทราบในทางรวม ๆ เช่นกำหนดว่า ดี เลว สวย ไม่สวย เป็นต้น ในการกำหนดค่าหรือดีค่านั้นอาศัยจากการทดสอบและวัดผลมาประเมินแล้วลงความเห็นว่าเป็น ดี เลว สวยหรือไม่สวย

ปัจจุบันนี้ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทุกแห่งจะมีระบบการวัดและประเมินผลในระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับความล้มเหลวหรือความสำเร็จทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู เพื่อช่วยในการปรับปรุงการสอนของครู เป็นแรงเสริมให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้นและมีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน เพื่อดูว่าการเรียนการสอนนั้นประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ดังนั้นในการเรียนการสอนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ครูผู้สอนควรมีเกณฑ์มาตรฐานของการประเมินผลที่นิยมกันมี 2 ระบบ ดังนี้

1. การประเมินผลที่อ้างอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Evaluation) การประเมินผลแบบนี้แสดงถึงระดับของทักษะของนักเรียนแต่ละคน โดยเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว

2. การประเมินผลที่อ้างอิงจากกลุ่ม (Norm Referenced Evaluation) การประเมินผลแบบนี้พิจารณาจากกลุ่ม โดยเอาข้อมูลที่วัดมาเปรียบเทียบกับกลุ่มที่เรียนด้วยกัน

ในการประเมินผล สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 12) ได้จำแนกประเภทของการประเมินผลตามจุดประสงค์ออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. การประเมินผลก่อนสอน (Pre - Evaluation) เป็นการประเมินผลความรู้ได้ก่อนทำการสอน
2. การประเมินผลส่วนย่อย (Formative Evaluation) เป็นการประเมินผลระหว่างภาคเรียนหรือการสอนยังดำเนินอยู่
3. การประเมินผลส่วนรวม (Summative Evaluation) เป็นการตัดสินคุณค่าหรือระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนหลังจากการสอนสิ้นสุดลง

แบบทดสอบ (Test)

ครอนบาช (Cronbach) (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และเอนก กรีแสง. 2528 : 23) กล่าวว่าแบบทดสอบ หมายถึงวิธีการที่มีระบบ (Systematic Procedure) สำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

แบบทดสอบ หมายถึงแบบ (Form) หรือเครื่องมือ (Tool) หรือกระบวนการสำหรับวัดความสามารถ ความสัมพันธ์หรือความสนใจของบุคคลที่แสดงออกมา แบบทดสอบที่ใช้วัดสิ่งที่เราไม่สามารถวัดโดยตรงได้ ซึ่งจะวัดก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นแสดงผลหรือการกระทำออกมาก่อน วิริยา บุญชัย (2529 : 8 – 9) ได้แยกแบบทดสอบในการวัดผลการศึกษาหรือทางพลศึกษา ไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนของตนเอง
2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standard Test) เป็นแบบทดสอบที่มีวิธีการ เครื่องมือและการให้คะแนนคงที่ โดยสามารถทำให้ข้อสอบนี้ทดสอบในต่างสถานที่และต่างเวลาได้ การสร้างแบบทดสอบมาตรฐานนั้นมิใช่ของง่าย ต้องออกข้อสอบหลาย ๆ ข้อและทำการทดสอบกับคนเป็นจำนวนมาก นำข้อทดสอบกลับมาวิเคราะห์ เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพดีไว้ แบบทดสอบมาตรฐานนี้นอกจากจะมีวิธีการ เครื่องมือและการให้คะแนนคงที่แล้วยังต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีเกณฑ์ปกติ (Norm)

นอกจากนี้ ภัทรา นิคมานนท์ (2532 : 25) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบซึ่งจำแนกตามลักษณะการตอบได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test) เป็นข้อสอบภาคปฏิบัติทั้งหลาย เช่นวิชาพลศึกษาให้แสดงท่าทางประกอบเพลง หัดศึกษาให้ประดิษฐ์ของใช้ด้วยเศษวัสดุ การให้คะแนนจากการทดสอบประเภทนี้ ครูต้องพิจารณาทั้งด้านคุณภาพของผลงานตาม ความถูกต้องของวิธีการปฏิบัติรวมทั้งความคล่องแคล่วและปริมาณของผลงานด้วย

2. แบบทดสอบระหว่างทาง (Distance Tests) ใช้วัดการกระโดดและการโยน การวัดระยะทาง จึงเหมาะสมที่จะใช้การวัดทักษะการกระโดด มากกว่าการใช้วัดกับการโยน ทั้งนี้เพราะการโยนต้องอาศัยการประสานงานระหว่างแรงและความแม่นยำ

3. แบบทดสอบความแม่นยำ ความแม่นยำจัดว่าเป็นองค์ประกอบของการวัดทักษะที่ใช้กันมากที่สุดเกี่ยวกับการใช้เป้า (Target)

4. แบบทดสอบพลังหรือความเร็ว (Power or Velocity Test) จะวัดจากความเร็วมุมของการคาดคะเน ความเร็วจะเท่ากับระยะทางหารด้วยเวลา ความเร็วจริงเหมาะกับการวัดทักษะที่เกี่ยวกับวัตถุที่มีการเคลื่อนที่ในอากาศ คะแนนความเร็วจะสะท้อนถึงจำนวนแรงที่ใช้และการวัดความแม่นยำด้วย

5. แบบทดสอบการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Body Movement Test) เป็นการวัดจำนวนครั้งที่ทำได้ในเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งจะเน้นความเร็วมากกว่าความแม่นยำ

6. แบบทดสอบรูปแบบการปฏิบัติ (Form Test) มักจะใช้กับการวัดที่มี (Checklist) หรือ (Rating Scald) ซึ่งใช้ประเมินผู้เล่นที่มีทักษะสูงมากกว่าทักษะเบื้องต้นในกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ

หลักในการสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬา

ทักษะกีฬาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการบ่งชี้ความสามารถทางกีฬาแต่ละประเภทของบุคคลนั้น การเรียนทักษะทางกีฬาเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาหรือนักพลศึกษาสามารถทราบสภาพความสามารถหรือข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ โดยการใช้แบบทดสอบทางกีฬาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ (วิริยา บุญชัย. 2529 : 257)

ในการสร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬาจะต้องเป็นไปตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่ผู้สอนได้วางไว้ ดังนั้นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจึงควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ

1 ตรวจสอบเกณฑ์ของแบบทดสอบที่ดี (Review Criteria of Good Tests) ได้แก่

1.1 ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึงความถูกต้องที่ข้อสอบวัดได้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการวัด เช่นต้องการจะวัดความรู้วิชาสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงสูงก็จะวัดผู้รับการทดสอบว่ามีความรู้ในวิชาดังกล่าวนั้นจริงหรือไม่รู้มากน้อยเพียงใด แต่ถ้าออกมาแล้วกับบอกว่าผู้รับการทดสอบนั้นมีความสามารถและมีความรู้ในทางอื่น ก็แสดงว่าแบบทดสอบนี้ขาดความเที่ยงตรง ความเที่ยงตรงของเครื่องมืออาจจำแนกได้ดังนี้คือ

1.1.1 ความเที่ยงตรงเฉพาะหน้า (Face Validity) หมายถึงคุณสมบัติของ เครื่องมือที่พิจารณาอย่างผิวเผินว่า สามารถใช้วัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัดหรือไม่ เช่น สร้าง แบบทดสอบวัดความถนัดแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาว่าใช้ความถนัดได้หรือไม่

1.1.2 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึงคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้วัดเนื้อหาได้ครบตามขอบเขตที่กำหนดไว้ การพิจารณาว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มากน้อยเพียงไรนั้น พิจารณาจากเครื่องมือว่าครอบคลุมเนื้อหาต่าง ๆ ที่ต้องการจะวัดครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการพิจารณาความตรงของแบบทดสอบนั้น อาจจะต้องอาศัยตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

1.1.3 ความเที่ยงตรงตามหลักสูตร (Curricular Validity) หมายถึงคุณสมบัติของเครื่องมือที่วัดพฤติกรรมหรือทักษะต่าง ๆ ที่ได้ครบตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ การพิจารณาว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงตามหลักสูตรมากน้อยเพียงใดนั้น พิจารณาจากแบบทดสอบว่าครอบคลุมพฤติกรรมหรือทักษะต่าง ๆ ที่ต้องการจะวัดได้ครบถ้วนมากน้อยเพียงใด ในการพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา คืออาศัยตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเกณฑ์พิจารณา

1.1.4 ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัดพฤติกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในระยะเวลาเดียวกัน เช่น ถ้าผลการทดสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการทำ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง สอดคล้องกับผลการทดสอบของนักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาตรฐานที่มีความเที่ยงตรงสูงอยู่แล้ว แสดงว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองมีความตรงตามสภาพ

1.1.5 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในอนาคต เช่น ถ้าผลการทดสอบวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้จากการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย สอดคล้องกับผลการสอบวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มเดียวกันนั้น เมื่อเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 แสดงว่าแบบทดสอบวิชาพลศึกษาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์

1.1.6 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึง คุณสมบัติของเครื่องมือที่สามารถวัด หรืออธิบายพฤติกรรมหรือสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ตรงตามทฤษฎี ส่วนใหญ่ความเที่ยงตรงตามโครงสร้างนั้นจะใช้พิจารณาในแง่ที่เครื่องมือที่ใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรมและวัดได้ตรงได้ยาก เช่น สติปัญญา บุคลิกภาพ เป็นต้น

1.2 ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง แบบทดสอบนั้นหรือข้อสอบนั้นเมื่อสอบไปแล้วผู้ตรวจสามารถให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน แม้ว่าจะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้ทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิมอีก ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้เหมือนเดิมในขณะที่ ผู้เรียนนั้นยังไม่ได้มีการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่นเดียวกับในการพิจารณาความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทักษะทางกีฬาแบดมินตัน เมื่อครูนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่ม เอ ตามเดิม ครูคนเดิม เมื่อนำคะแนนของทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบปรากฏว่านักเรียนได้คะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งใกล้เคียงกันหรือเหมือนกับครั้งแรก แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อถือได้ซึ่งเป็นความคงที่ของความสามารถของนักเรียนเพื่อความแน่นอนเกี่ยวกับการศึกษาหรือทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบนี้ เราต้องคาดว่าไม่มีการเรียนเพิ่มเติมในช่วงของการทดสอบเพื่อทำให้สภาพของผู้เรียนไม่เปลี่ยนแปลง

1.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง มาตรฐานของการวัดแบบทดสอบต้องแน่นอนชัดเจนในการดำเนินการและให้คะแนนการวัดจากคนหลายคนไม่ว่าผู้ใดจะนำไปใช้สอบคำตอบหรือคะแนนที่ได้เหมือนกัน

1.4 เกณฑ์ปกติ (Norm) หมายถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลจากการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้

แบบทดสอบทักษะกีฬา จำเป็นต้องมีเกณฑ์ปกติทางความสามารถทางทักษะกีฬาซึ่งแตกต่างจากแบบทดสอบในสาขาวิชาอื่น เกณฑ์ปกตินั้นมีหลายระดับให้เลือกใช้ตามสภาพความเหมาะสมทั้งระดับนานาชาติ ระดับประเทศ ระดับเขต ระดับจังหวัด ระดับโรงเรียน แต่สำหรับแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง รายการทดสอบบางอย่างต้องสร้างเกณฑ์ปกติขึ้นมาเองโดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาทดสอบกับนักเรียนทั้งโรงเรียน เพื่อหาค่าเฉลี่ยแยกเพศ ระดับอายุ ทั้งแบบทดสอบทั้งหมดและรายการย่อยของข้อทดสอบ

การหาค่าเกณฑ์ปกติของข้อทดสอบย่อย และแบบทดสอบรวม ทำให้สามารถเปรียบเทียบให้ผู้รับการทดสอบทราบถึงระดับความสามารถของตนเองว่าอยู่ในลักษณะใดเกณฑ์ปกติทั้งคะแนนย่อยและคะแนนรวม อาจจะได้แสดงในรูปการแบ่งคะแนน โดยวิธีโค้งปกติตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือจะใช้คะแนนมาตรฐาน "ที" ก็ได้

1.5 บุคลากร (Personal) แบบทดสอบควรระบุจำนวนต่อบุคลากรในการดำเนินการทดสอบแต่ละหน้าที่ให้ชัดเจนว่าต้องทำหน้าที่อะไร จำนวนกี่คน

1.6 อุปกรณ์ (Equipment) ได้แก่การเลือกแบบทดสอบที่มีความแม่นยำตรง ใช้อุปกรณ์น้อยและราคาไม่แพง

1.7 พื้นที่ในการทดสอบ (Space Requirement) ในการจัดเตรียมสถานที่ทดสอบ ต้องวางแผนล่วงหน้าและดำเนินการจัดเตรียมตามแผนที่ได้วางเอาไว้โดยคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็วความต่อเนื่องและความปลอดภัย

1.8 เวลาในการเตรียมการและเวลาในการจัดการดำเนินการ (Preparation and Administration Time) ต้องใช้เวลาในการเตรียมการให้น้อยที่สุดแต่ขณะเดียวกันจะต้องให้เกิดความพร้อมและความเรียบร้อยให้มากที่สุด โดยการเพิ่มบุคลากรให้เพียงพอ อุปกรณ์ต้องพร้อมที่จะใช้ได้ ทั้งนี้เพื่อประหยัดเวลาในการดำเนินการทดสอบ

1.9 ความสะดวกสบายในการจัดดำเนินการ (Ease of Administration) เมื่อเลือกทักษะที่จะทำการสร้างแบบทดสอบ จะมีคำถามติดตามมาอีกมากมายซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาที่จะต้องได้รับคำตอบและเตรียมการเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการทดสอบ เช่นพื้นที่เพียงพอหรือไม่ มีอุปกรณ์เพียงพอหรือไม่ ต้องการผู้ช่วยเท่าไร ทักษะที่ทดสอบเหมาะสมกับทักษะที่ใช้ในการเล่นที่แท้จริงหรือไม่ เป็นต้น

1.10 ความเหมาะสมของอายุและเพศ (Age and Sex Appropriateness) แบบทดสอบทักษะต้องมีความเหมาะสมกับระดับอายุ เพศ ระดับของทักษะ ความแข็งแรงและปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมายของนักเรียน

1.11 คุณค่าทางการศึกษา (Education Value) แบบทดสอบที่ดีควรมีความสัมพันธ์กับหน่วยของการสอนซึ่งได้แก่ นักเรียน วัตถุประสงค์ของผู้สอนและประสบการณ์เรียนของผู้เรียน นอกจากนั้นจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านการศึกษาหลาย ๆ ด้าน

1.12 อำนาจจำแนก (Discrimination) อำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นความสามารถของแบบทดสอบในการแยกพิสัย ความแตกต่างของผู้เรียน คะแนนของการทดสอบควรมีทั้งสูงและต่ำ แต่ก็ต้องแยกถึงระดับทักษะของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน

1.13 ความปลอดภัย (Safety) ควรพิจารณาถึงผลที่เกิดจากการทดสอบ เช่นเกิดความเจ็บป่วย- แก่ร่างกายหรือไม่ เป็นต้น

1.14 ชนิดของแบบทดสอบ (Types of Tests) ความสัมพันธ์ผลทางทักษะ การปฏิบัติ สามารถวัดผลได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ กลยุทธ์ในเกมการเล่น (Simulated Games) การเล่นเกม (Game Performance) และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ผู้สอนจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกรูปแบบในการวัดให้เหมาะสมกับแบบทดสอบ

2 วิเคราะห์กีฬา (Analyze the Sport) เป็นการวิเคราะห์กีฬาหรือกิจกรรมที่จะทดสอบโดยวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะกีฬาหรือกิจกรรมนั้น ๆ

3 ตรวจสอบเอกสาร (Review the Literature) หลังจากที่เราได้เลือกทักษะที่เหมาะสมและกำหนดวัตถุประสงค์แล้ว จึงทำการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะกีฬาที่ต้องการทดสอบในลักษณะเดียวกัน หรือการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่

4 เลือกหรือสร้างหัวข้อทดสอบ (Selector Construct Test Items) การเลือกหัวข้อทดสอบจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ครอบคลุมทักษะในกีฬานั้น ๆ

5 กำหนดวิธีการปฏิบัติ (Establish Procedures) ใน 1 รายการทดสอบที่ได้เลือกแล้ว จะต้องกำหนดแบบแผน ขอบเขตของคะแนน ทิศทางการปฏิบัติและวิธีการในการดำเนินการ

6 จัดคู่ (Arrange Peer Review) เป็นการจัดคู่ของตนเองเพื่อทบทวนแบบทดสอบใหม่ อาจจะเป็นอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย ผู้มีความเชี่ยวชาญในทักษะนั้น ๆ

7 นำไปทดลองใช้ (Conduct Pilot Study) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อที่จะดูถึงการดำเนินการ การเตรียมการ การให้คะแนนและ / หรือ ปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

8 กำหนดความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้และความเป็นปรนัย (Determine Validity , Reliability and Objectivity)

9 สร้างเกณฑ์ปกติ (Develop Norms) ถ้าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาประสบความสำเร็จ มีค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นสูงก็สามารถสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms Standards) ที่จะใช้กับ ท้องถิ่น เขตหรือประเทศ ซึ่งจะต้องมีทั้งเพศหญิงและเพศชายที่มีกลุ่มอายุแตกต่างกัน

10 สร้างคู่มือแบบทดสอบ (Construct Test Manual) ในขั้นสุดท้าย คือการเตรียมทำ คู่มือซึ่งประกอบด้วยข้อมูล เช่นการทบทวนในเรื่องของกีฬา ประวัติการทดสอบในกีฬาประเภทต่าง ๆ วิธีการใช้คู่มืออธิบายเกี่ยวกับแบบทดสอบที่สร้างขึ้น

ประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬา

บัลการ์ตเนอร์ และแจ๊คสัน (Baumgartner and Jackson. 1975 : 357 – 360) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบทักษะกีฬาไว้ 12 ประการ ดังนี้

1. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ (Measurement of Achievement) ใช้ทดสอบนักเรียนเพื่อนำผลการทดสอบไปประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในแต่ละทักษะหรือแต่ละประเภทกิจกรรม
2. ให้เกรดหรือคะแนน (Grading / Marking) เป็นการประเมินผลการเรียนในขั้นสุดท้ายของนักเรียนเพื่อตัดสินว่านักเรียนอยู่ในระดับใด
3. เพื่อแบ่งกลุ่ม (Classification) ให้แบบทดสอบเพื่อพิจารณาแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มสูง กลางหรือต่ำ ตามต้องการ จะทำให้ผู้สอนกำหนดผู้เรียนได้ว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด จะอยู่กลุ่มเดียวกันได้หรือไม่ เพราะว่าส่วนใหญ่ในโครงการพลศึกษาจะมีกิจกรรมประเภทที่มอยู่เป็นจำนวนมากจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีทักษะใกล้เคียงกันซึ่งจะมีประโยชน์ในการเรียนการสอนและสร้างบรรยากาศทางสังคมในกลุ่มของผู้เรียนด้วย
4. การจูงใจ (Motivation) แบบทดสอบสามารถใช้เป็นสิ่งจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในการฝึกกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เกิดแนวความคิดต่างๆและมีทักษะพยายามเอาชนะตนเองโดยการสอบให้ได้คะแนนมากขึ้นเรื่อยๆ จึงเป็นสิ่งเร้าให้เกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดีทั้งนี้เพื่อมุ่งหวังที่จะทำคะแนนทดสอบให้สูงยิ่งขึ้น
5. การฝึก (Practice) แบบทดสอบนับว่าเป็นแบบฝึกหัดที่ดีและมีประสิทธิภาพเพราะแบบทดสอบที่จะนำมาใช้ทดสอบนักเรียนได้นั้น จะต้องผ่านขั้นตอนการสร้างมาอย่างถูกต้องมีคุณสมบัติของแบบทดสอบที่ดีครบถ้วน
6. การวินิจฉัย (Diagnosis) ใช้แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยนักเรียน เช่นวินิจฉัยถึงระดับความสามารถของทักษะแต่ละคน แบ่งกลุ่มและวิเคราะห์ทักษะทางกีฬานั้นๆ หรือเพื่อการวินิจฉัยหาสาเหตุว่าผู้เรียนเรียนวิชาหนึ่งได้ไม่ดีเนื่องด้วยอะไร เป็นการบอกให้ผู้เรียนทราบว่าเก่ง ไม่เก่ง หรือเด่น ด้อยทางไหน อันจะเป็นแนวทางช่วยแก้ไขส่งเสริมการเรียนของผู้เรียนได้
7. เป็นเครื่องช่วยสอน (Teaching Aid) แบบทดสอบต้องสามารถนำมาประยุกต์เข้ากับหน่วยของการสอนได้และจะช่วยให้ทราบว่าเทคนิคหรือวิธีการสอน อุปกรณ์การสอนและเนื้อหาวิชาที่สอนไปนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ อันจะชี้ให้เห็นถึงความเจริญงอกงามของเด็กได้
8. เป็นเครื่องมือในการแปลความหมาย (Interpretation Tool) เช่น ใช้ในการตีความหมายถึงระดับทักษะเป็นการบอกให้ผู้เรียนได้ทราบตัวเองว่ามีความสามารถอยู่ในเกณฑ์ ระดับใด ดีมาก ดีพอใช้หรือแก้ไขส่วนใดอันจะนำไปทำนายพยากรณ์พฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนในอนาคตได้
9. การแข่งขัน (Competition) ผู้สอนสามารถใช้แบบทดสอบมาเป็นเครื่องมือในการแข่งขันในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน

10. การจัดตำแหน่ง (Placement) ผลการทดสอบสามารถนำมาจัดนักเรียนในการเรียนการสอนหรือจัดตำแหน่งในการเป็นผู้เล่นกีฬาแต่ละประเภท อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนในการจัดตำแหน่งของผู้เล่นในกีฬาประเภทนั้น ๆ

11. การทำนาย(Prediction) แบบทดสอบสามารถทำนายพัฒนาการทักษะของนักเรียนและเป็นตัวบ่งบอกถึงความสามารถในกีฬาประเภทนั้นๆได้ หรือสามารถพยากรณ์พฤติกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริงในอนาคต เช่น ผู้เรียนที่ทำการทดสอบและได้คะแนนทักษะสูงแล้วในอนาคตต่อไปผู้เรียนสามารถจะพัฒนาทักษะในขั้นสูงได้ต่อไปเรื่อยๆ สามารถเล่นกีฬาประเภทนั้นได้ดีหรือเป็นนักกีฬาในระดับชาติต่อไปได้

12. เปรียบเทียบการประเมิน (Comparative Evaluation) เป็นการเปรียบเทียบการประเมินผลผู้เรียนในด้านต่างๆ ของการเรียน อาจเปรียบเทียบเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มหรือเปรียบเทียบกับตัวผู้เรียนเองในระยะก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นต้น

เกณฑ์ปกติ

วีริยา บุญชัย (2529 : 26 – 27) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ปกติว่า เป็นมาตรฐานที่กำหนดเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งนำผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้

หลักเกณฑ์ในการสร้างเกณฑ์ปกติ ผาณิต บิลมาศ (2530 : 18) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ทำจากกลุ่มตัวอย่างที่มากพอ (ทำให้มีความคลาดเคลื่อนน้อย)
2. การสุ่มตัวอย่างกระจายอยู่ในประชากรทั่วไป
3. กลุ่มตัวอย่างที่นำมาจะต้องเป็นตัวแทนประชากรได้จริงๆ
4. เกณฑ์ปกติต้องใช้เฉพาะกลุ่มที่กำหนดเท่านั้น
5. จะต้องคำนวณเกณฑ์ปกติของข้อสอบย่อยแต่ละอย่างก่อนแล้วจึงคำนวณหาเกณฑ์ปกติ

ของแบบทดสอบทั้งหมด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โคแวกส์ (ไพบูลย์ สำลี 2542 : 17 ; อ้างอิงจาก Barrow and Rosemary. 1979 : 184 – 285) ได้ศึกษาแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถโดยทั่วไปในกีฬาฟุตบอลและเจาะจงให้เป็นพื้นฐานในกีฬาฟุตบอล เพื่อทำนายความสามารถก่อนที่จะลงเล่นในสนามจริง แบบทดสอบที่ใช้คือการเตะลูกฟุตบอล (Bounce a Soccer Ball) โดยใช้เข่า เท้า ต้นขา ไหล่ ศรีษะหรือใช้ส่วนต่างๆของร่างกายได้ทุกส่วน ยกเว้นมือและแขน โดยเตะให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายในเวลา 45 วินาที ในพื้นที่วงกลมรัศมี 9 ฟุต การเตะฟุตบอลอนุญาตให้ลูกฟุตบอลกระดอนพื้นได้ 1 ครั้งให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติได้ 4 ครั้งๆละ 45 วินาที ให้มีการพักระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งได้ การคิดคะแนนจะคิดรวมผลการเตะทั้ง 4 ครั้ง การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบของแมคโคเนลล์ การให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

เป็นเกณฑ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักฟุตบอล 38 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า เกณฑ์ความเที่ยงตรงกับแบบทดสอบของแมคโดแนลด์ ของกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.1 , 0.43 และ 0.80 ตามลำดับ ส่วนเกณฑ์ความเที่ยงตรงกับบุคคลประเมินค่าของกลุ่มนักกีฬามีค่าเท่ากับ .037 และกลุ่มผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.79 การศึกษาความเชื่อมั่นในกลุ่มรวมนักกีฬาและผู้เริ่มเล่นมีค่าเท่ากับ 0.97 , 0.97 และ 0.95 ตามลำดับ แบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรงในกลุ่มผู้เริ่มเล่นมากกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ทุกกลุ่มมีค่าความเชื่อมั่นสูง

อีท และ รอดเจอร์ (ฉัตรพวรรณ์ มโนสุทธิฤทธิ์ 2542 : 33 ; อ้างอิงจาก Clark. 1976 : 343) ได้ศึกษาค้นคว้าไว้ในปี ค.ศ. 1932 เรื่อง “การศึกษาประโยชน์ของการทดสอบความรู้และทักษะฟุตบอล” (A Study the Use of Knowledge and Skill Test in Soccer) โดยการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนชาย ระดับประถมศึกษาและผู้เล่นระดับเริ่มเล่น ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 รายการ คือการเลี้ยงลูกฟุตบอล การทุ่มลูกฟุตบอล การวางเตะสำหรับผู้รักษาประตูและการเตะลูกฟุตบอล เรียดให้ไกล ผลปรากฏว่าแบบทดสอบนี้มีความเที่ยงตรง 0.71 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.74

มีทเชลล์ (Clark. 1976 : 279 ; citing Mitchell. n.d. 1963) ได้นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของแมคโดแนลด์ ไปปรับปรุงเพื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนชายระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนังที่มีความกว้าง 8 ฟุต สูง 4 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากฝ่าผนัง 6 ฟุต ให้ทำการทดสอบได้ 3 ครั้งๆละ 30 วินาที ผลปรากฏว่ามีค่าความเที่ยงตรง 0.84 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.89

จอห์นสัน (Clark. 1976 : 279 - 280 ; citing Johnson. 1963) ได้ปรับปรุงการทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนัง สำหรับนักศึกษาระดับวิทยาลัย ซึ่งขนาดของฝ่าผนังจะเท่ากับประตูฟุตบอลจริง คือมีความกว้าง 24 ฟุต สูง 8 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากฝ่าผนัง 15 ฟุต ให้ทำการทดสอบได้ 3 ครั้งๆละ 30 วินาที ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอลของจอห์นสันมีค่าความเชื่อมั่น 0.92
2. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับผู้เรียนวิชาฟุตบอลเท่ากับ 0.98
3. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาเท่ากับ 0.94
4. ค่าความเที่ยงตรงสำหรับนักกีฬาทิมลำดับที่ 1 , 2 และ 3 ของวิทยาลัย เท่ากับ 0.58 , 0.84 , และ 0.81 ตามลำดับ

แมคโดแนลด์ (Johnson and Nelson. 1976 : 267 – 268 ; citing Mc Donald. 1951) ได้ศึกษาถึงการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนัง ซึ่งมีขนาดความกว้าง 30 ฟุต ส่วนสูง 11 ฟุตครึ่ง เส้นเริ่มห่างจากฝ่าผนัง 9 ฟุต โดยให้ผู้รับการทดสอบพยายามเตะลูกฟุตบอลไปกระทบฝ่าผนังให้ได้จำนวน

ครั้งมากที่สุดในเวลา 30 วินาที ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบความสามารถทั่วไปในการเล่นกีฬาฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาชายระดับวิทยาลัยได้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งปรากฏว่า

1. นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย	มีค่าความเที่ยงตรง 0.94
2. นักฟุตบอลระดับปีที่ 2 – 3	มีค่าความเที่ยงตรง 0.63
3. นักฟุตบอลระดับปีที่ 1	มีค่าความเที่ยงตรง 0.76
4. นักฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัยทั่วไป	มีค่าความเที่ยงตรง 0.86

มีทเชลล์ (Clark. 1976 : 279 ; citing Mitchell. n.d. 1963) ได้นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของแมคโดแนลด์ ไปปรับปรุงเพื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนชายระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนังที่มีความกว้าง 8 ฟุต สูง 4 ฟุต เส้นเริ่มห่างจากฝ่าผนัง 6 ฟุต ให้ทำการทดสอบได้ 3 ครั้งๆละ 30 วินาที ผลปรากฏว่า มีค่าความเที่ยงตรง 0.84 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.89

คูร์วี (ไพบูลย์ สำลี. 2542 : 18 ; อ้างอิงจาก Verducci. 1980 : 334 – 335) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 4 รายการ คือ

1. ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝ่าผนัง
2. การเลี้ยงลูกฟุตบอล
3. ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง
4. การเตะลูกฟุตบอล

โดยใช้นักศึกษาชายระดับวิทยาลัยเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่า

1. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้เกณฑ์จากผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝ่าผนัง	มีค่าเท่ากับ 0.88
1.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ 0.92
1.3 ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง	มีค่าเท่ากับ 0.94
1.4 การเตะลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ 0.96
1.5 การทดสอบทุกรายการ	มีค่าเท่ากับ 0.98
2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) มีค่าดังนี้

2.1 ความแม่นยำในการเตะบอลกระทบฝ่าผนัง	มีค่าเท่ากับ 0.97
2.2 การเลี้ยงลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ 0.99
2.3 ความแม่นยำในการเตะลูกฟุตบอลโค้ง	มีค่าเท่ากับ 0.99
2.4 การเตะลูกฟุตบอล	มีค่าเท่ากับ 0.99

งานวิจัยภายในประเทศ

วีรยุทธ แสงสุวรรณ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล และสร้างเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมินและพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบ 28 รายการ เหลือ 3 รายการ คือ

1. แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล
2. แบบทดสอบการส่งและการหยุดลูกฟุตบอล
3. แบบทดสอบการเตะลูกโค้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชายระดับประถมศึกษาของโรงเรียนศิริวังวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้วจำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน โดยการสุ่มแบบง่าย การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.997 , 0.997 และ 0.997 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความเชื่อมั่นในแต่ละแบบทดสอบแต่ละรายการ มีค่าดังนี้
 - 2.1 การเลี้ยงลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.883
 - 2.2 การส่งและการหยุดลูกฟุตบอล มีค่าเท่ากับ 0.659
 - 2.3 การเตะลูกโค้งมีค่าเท่ากับ 0.848
 - 2.4 รวมทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.863 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.879 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกณฑ์ปกติ ในการแบ่งระดับความสามารถทักษะกีฬาฟุตบอล ดังนี้

ดีเลิศ	คะแนนที่	67 ขึ้นไป
ดี	คะแนนที่	56 – 66
ปานกลาง	คะแนนที่	45 – 55
พอใช้	คะแนนที่	34 – 44
ควรปรับปรุง	คะแนนที่	ต่ำกว่า 34

ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ (2534 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนกัณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลมาแล้วจำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบได้แก่นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 390 คน โดยการสุ่มแบบหลายชั้นตอน

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและใช้คะแนนที่ในการสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบประกอบด้วย

1. การเตะลูกฟุตบอล
2. การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนัง
3. การโหม่งลูกฟุตบอล
4. การเตะลูกฟุตบอลโค้ง
5. การเลี้ยงลูกฟุตบอล
6. การยิงประตูฟุตบอล

มีค่าความเป็นปรนัยของแบบทดสอบทั้งฉบับจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 0.933 , 0.914 , และ 0.912 มีค่าความเชื่อมั่นแต่ละรายการดังนี้ 0.915 , 0.849 , 0.903 , 0.880 และ 0.937 ตามลำดับ มีค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.839 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีเกณฑ์ปกติ ในการแบ่งระดับความสามารถทักษะกีฬาฟุตบอล ดังนี้

ดีเลิศ	คะแนนที่	67 ขึ้นไป
ดี	คะแนนที่	55 – 66
ปานกลาง	คะแนนที่	45 – 54
พอใช้	คะแนนที่	34 – 44
ควรปรับปรุง	คะแนนที่	ต่ำกว่า 34

ปัญญา สังขวดี (2527 : 43 – 48) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยดัดแปลงจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลของครรชิต สมิตานนท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตชายเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 35 คน แบบทดสอบประกอบด้วย 3 รายการ คือ การเตะลูกฟุตบอล โค้ง การเตะลูกฟุตบอล และการหยุดลูกฟุตบอล

ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบทั้ง 3 รายการ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.53 , 0.53 และ 0.53 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.54 , 0.95 และ 0.84 ตามลำดับ

ประโยค สุทธิสง่า (2527 : บทคัดย่อ) ในการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลระดับอุดมศึกษาโดยมีนิสิต นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา หรือผ่านวิชาฟุตบอล 1 มาแล้ว จากวิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครูและมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2526 จำนวน 20 สถาบัน จาก 12 เขตการศึกษา รวม 480 คน ทั่วประเทศโดยใช้วิธีสุ่มแบบหลายชั้น (Multistage Random Sampling) แล้วนำมาสอบทักษะฟุตบอลกับแบบทดสอบทักษะฟุตบอลทั้ง 19 แบบ จากของผู้ที่ได้ตรวจสอบคุณภาพ และนำมาปรับปรุงเพื่อนำไปทดสอบและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงสถิติด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และสร้างเกณฑ์ปกติวิสัย (Norm) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบทั้ง 19 แบบ อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.89
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้ง 19 แบบ อยู่ระหว่าง 0.39 – 0.98
3. ค่าสถิติพื้นฐานและเกณฑ์ปกติวิสัย (Norm) ของแต่ละแบบทดสอบ เป็นดังนี้
 - 3.1 การเตะลูกฟุตบอลไกล เฉลี่ย 31.87 เมตร ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.81 คะแนน ที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.2 การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝาผนัง เฉลี่ย 15.13 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.69 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 18 – 81
 - 3.3 การหยุดลูกฟุตบอลกับกำแพง เฉลี่ย 14.13 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.11 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 18 – 81
 - 3.4 การหยุดลูกฟุตบอลให้อยู่ภายในวงกลม เฉลี่ย 8.53 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.08 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.5 การเลี้ยงลูกฟุตบอลหลังกากบาท เฉลี่ย 23.77 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.81 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 80
 - 3.6 การเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซกอ้อมหลัก เฉลี่ย 16.67 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.20 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.7 การเตะลูกฟุตบอลกลางอากาศ เฉลี่ย 40.07 ครั้งความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 38.91 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 21 – 81
 - 3.8 การโหม่งลูกฟุตบอลเสาดั่วที่ (T) ลอดช่อง เฉลี่ย 6.93 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.54 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.9 การโหม่งลูกฟุตบอลไกลข้ามคานประตู เฉลี่ย 3.39 เมตร ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.19 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.10 การยิงลูกฟุตบอลเร็ว เฉลี่ย 1.44 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.7คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 26 – 27
 - 3.11 ยิงลูกฟุตบอลเร็ว เฉลี่ย 1.05 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 28 – 70
 - 3.12 การใช้เท้าลือคลูกฟุตบอล เฉลี่ย 8.41 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.33 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 20 – 81
 - 3.13 การชนด้วยไหล่เพื่อครอบครองลูกฟุตบอล เฉลี่ย 12.73 วินาที ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.73 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81
 - 3.14 ทุ่มลูกฟุตบอลเข้ากำแพงตรงจุดมุ่งหมาย เฉลี่ย 1.98 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 21 – 81
 - 3.15 การทุ่มลูกฟุตบอลไกลเข้าประตู เฉลี่ย 17.16 เมตร ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.46 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81

3.16 การรับลูกฟุตบอลทุกระดับ เฉลี่ย 8.53 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79
คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 19 – 81

3.17 การม้วนไหล่รับลูกฟุตบอล เฉลี่ย 1.95 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.23 คะแนน
ที่ปกติอยู่ระหว่าง 28 – 81

3.18 การส่งลูกฟุตบอลเข้ากระทบฝ่าผนัง เฉลี่ย 2.26 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1.39 คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 28 – 76

3.19 เตะลูกฟุตบอลเข้าวงจากมุม เฉลี่ย 1.46 ลูก ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.81 คะแนน
ที่ปกติอยู่ระหว่าง 28 – 76

จากการวิจัยครั้งนี้ ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการทดสอบทักษะวิชา
ฟุตบอล 1 จำนวน 19 แบบ

พินิจ ประหยัดทรัพย์ (2527 : 47 – 49) ได้สร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตพลศึกษา จำนวน 144 คน จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อทดสอบทักษะหยุดลูกฟุตบอล
(Stopping) และการยิงประตู (Shooting) ซึ่งประกอบด้วยรายการทดสอบ 2 รายการ คือ

1. การหยุดลูกฟุตบอล ขณะลอยในอากาศระหว่างไหล่และเข่า แล้วยิงประตู ในเวลา 30 วินาที
2. การหยุดลูกฟุตบอลที่ต่ำกว่าเข่า แล้วยิงประตู ในเวลา 30 วินาที

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบทดสอบมีความเที่ยงตรง 0.63 และมีความเชื่อมั่น 0.83

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับ
ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ปีการศึกษา
2545 ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี จำนวนทั้งสิ้น 21
โรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 7,705 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากร

โรงเรียน	ประชากร		
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3
โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	375	381	289
โรงเรียนปากเพรียววิทยาคม	176	133	186
โรงเรียนหนองแค “ สรภิกพิทยา ”	194	180	139
โรงเรียนหินกองวิทยาคม	107	76	90
โรงเรียนคชสิทธิ์กิตติคุณวิทยาคม	49	38	42
โรงเรียนประเทียบวิทยาทาน	145	109	139
โรงเรียนหนองแขงวิทยา	111	83	89
โรงเรียนเสาไห้ “ วิมลวิทยานุกูล ”	264	287	265
โรงเรียนโคกกระท้อนกิตติวุฒิ	87	68	31
โรงเรียนแก่งคอย	295	257	242
โรงเรียนสองคอนวิทยาคม	71	60	45
โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา	68	31	54
โรงเรียนมวกเหล็กวิทยา	191	130	165
โรงเรียนชัยน้อยเหนือวิทยาคม	47	58	58
โรงเรียนพุแควิทยา	154	128	112
โรงเรียนสุธีวิทยา	184	153	152
โรงเรียนพระพุทธบาท “ พลานุกูลวิทยา ”	56	52	42
โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม	42	45	61
โรงเรียนบ้านหมอ “ พัฒนานุกูล ”	146	141	139
โรงเรียนหนองโดน	36	34	28
โรงเรียนดอนพุดวิทยา	37	23	35
รวม	2,835	2,467	2,403

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนประเทียวิทยาทาน อำเภอวิหารแดง จำนวน 40 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระบุรี จำนวนทั้งสิ้น 21 โรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 7,750 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน มีวิธีการ ดังนี้

2.1 สํารวจประชากร คือ เลือกโรงเรียนที่เปิดสอนฟุตบอลในระดับช่วงชั้นที่ 3 ปีที่ 1 และ 2 ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ในปีการศึกษา 2545 ปรากฏว่ามีจำนวน 15 โรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 1,976 คน

ตาราง 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์

โรงเรียน	ประชากร
โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	375
โรงเรียนปากเพรียววิทยาคม	133
โรงเรียนหินกองวิทยาคม	107
โรงเรียนชลสิทธิ์กิตติคุณวิทยาคม	38
โรงเรียนประเทียวิทยาทาน	109
โรงเรียนหนองแขงวิทยา	83
โรงเรียนเสาไห้ “ วัฒนวิทยานุกูล “	287
โรงเรียนโคกกระท้อนกิตติวุฒิ	68
โรงเรียนแก่งคอย	295
โรงเรียนบ้านท่ามะปรางวิทยา	68
โรงเรียนพุแควิทยา	154
โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม	42
โรงเรียนบ้านหมอ “ พัฒนานุกูล “	146
โรงเรียนหนองโดนวิทยา	34
โรงเรียนดอนพุดวิทยา	37
รวม	1,976

2.2 เลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้ 8 โรงเรียน

ตาราง 3- แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์

โรงเรียน	ประชากร
โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	375
โรงเรียนปากเพรียววิทยาคม	133
โรงเรียนหินกองวิทยาคม	107
โรงเรียนประเทียวิทยาทาน	109
โรงเรียนเสนาให้ “ วิมลวิทยานุกูล “	287
โรงเรียนแก่งคอย	295
โรงเรียนพุแควิทยา	154
โรงเรียนบ้านหมอ “ พัฒนานุกูล “	146
รวม	1,606

2.3 นำประชากร 1,606 คน ไปกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิด Sample size able ปรากฏว่าได้เท่ากับร้อยละ 15 คิดได้ 240 คน

ตาราง 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างในการสร้างเกณฑ์

โรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม	375	56
โรงเรียนปากเพรียววิทยาคม	133	20
โรงเรียนหินกองวิทยาคม	107	16
โรงเรียนประเทียวิทยาทาน	109	16
โรงเรียนเสนาให้ “ วิมลวิทยานุกูล “	287	43
โรงเรียนแก่งคอย	295	44
โรงเรียนพุแควิทยา	154	23
โรงเรียนบ้านหมอ “ พัฒนานุกูล “	146	22
รวม	1,606	240

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับชั้นช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมายของการวัดผลทางด้านทักษะกีฬา ในการเรียนวิชาฟุตบอลของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการดังนี้

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะกีฬาฟุตบอล จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตลอดจนศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักกีฬาหญิง จากเอกสารบทความวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของทักษะกีฬาฟุตบอล พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญของการเล่นฟุตบอลสำหรับสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานดังนี้คือ การเตะลูกฟุตบอล การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล และการหยุดลูกฟุตบอล
3. ปรีกษาและขอคำแนะนำกับประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโทเกี่ยวกับขอบเขตและทักษะกีฬาฟุตบอล
4. ร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยให้ครอบคลุมทักษะพื้นฐาน
5. นำร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษากับประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
6. นำร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 มาแก้ไขให้สมบูรณ์ตามคำแนะนำจากประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท ก่อนจะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
7. นำร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ
8. นำร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ
9. นำร่างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผ่านการแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรึกษาประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท

10. ทำการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ฉบับสมบูรณ์

11. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลหญิง สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ฉบับสมบูรณ์ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับนักเรียนโรงเรียนประเทียวิทยาทาน จำนวน 40 คน โดยทำการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (Test – Retest) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson ' s Product Moment Correlation Coefficient)

12. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งแล้วนำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ไปให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์พิจารณา

13. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 มาแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอของประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาพันธ์ ครั้งสุดท้ายก่อนจะนำฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ มีผู้ช่วยจำนวน 3 คน ที่ช่วยในการเตรียมอุปกรณ์และบันทึกคะแนน เพื่อให้การทดสอบดำเนินไปด้วยเรียบร้อยและได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละรายการ และสาธิตแบบทดสอบแต่ละรายการให้ผู้ช่วยวิจัยเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน การปฏิบัติในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน

2. ทำหนังสือขอความร่วมมือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดสระบุรี เพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 8 แห่ง ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมนัดวัน เวลา ที่จะทำการทดสอบ

3. จัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ในการทดสอบในแต่ละโรงเรียน ให้มีสภาพคล้ายคลึงกันมากที่สุด

4. ดำเนินการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน และบันทึกคะแนนของแบบทดสอบแต่ละรายการ ตามเกณฑ์การให้คะแนน

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงทุกรายการ มาคำนวณหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 แต่ละรายการ และรวมทุกรายการของนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3
2. ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของคะแนนตามแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบ โดยอาจารย์ผู้สอนวิชา 2 ท่านกับคะแนนของผู้วิจัยที่ทำการทดสอบในครั้งที่ 1 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation Coefficient) แต่ละรายการและคะแนนรวมจากผลการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
5. ค่าระดับความยากง่าย (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาสัดส่วนของ ผู้รับการทดสอบทั้งหมดที่สามารถปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด เพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย ของแบบทดสอบแต่ละรายการ โดยใช้สถิติของ วิทนีย์ กับ ซาเบอร์ (Whitney and Sabers)
6. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อแยกระดับของผู้เข้ารับการทดสอบ ออกจากกันตามระดับความสามารถ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไบซีเรียล (Biserial Correlation)
7. เกณฑ์ปกติ (Norms) นำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะ โดยใช้คะแนนที่ (T - Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก
8. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยใช้ตารางสำเร็จ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{x}	แทน	มัธยฐานเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	คะแนนที่
$\frac{S.D.}{\bar{x}}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
r_b	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
p_b	แทน	ค่าระดับความยาก
A_1	แทน	คะแนนการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล
A_2	แทน	คะแนนการทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง
A_3	แทน	คะแนนการทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล
A_4	แทน	คะแนนการทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล
A_5	แทน	คะแนนการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล
A_6	แทน	คะแนนการทดสอบการยิงประตูฟุตบอล
A_7	แทน	คะแนนรวมการทดสอบทุกรายการของแบบทดสอบทุกทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
O	แทน	ผู้วิจัย
B_1	แทน	ครูพลศึกษา คนที่ 1
B_2	แทน	ครูพลศึกษา คนที่ 2
B_3	แทน	ครูพลศึกษา คนที่ 3

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนจากรายการที่ทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 แต่ละรายการ และรวมทุกรายการของนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 เปลี่ยนคะแนนแต่ละรายการเป็นคะแนนที่

2. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวมระหว่างคะแนนที่ได้จากการ

ทดสอบโดยอาจารย์ผู้สอนวิชา 2 ท่านกับคะแนนของผู้วิจัยที่ทำการทดสอบในครั้งที่ 1 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation Coefficient) แต่ละรายการและคะแนนรวมจากผลการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

5. หาค่าความยากง่าย (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคำนวณหาสัดส่วนของผู้รับการทดสอบทั้งหมดที่สามารถปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด เพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย ของแบบทดสอบแต่ละรายการ โดยใช้สถิติของ วิทนีย์ กับ ซาเบอร์ (Whitney and Sabers)

6. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อแยกระดับของผู้เข้ารับการทดสอบออกจากกันตามระดับความสามารถ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไบซีเรียล (Biserial Correlation)

7. ศึกษาเกณฑ์ นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะ โดยใช้คะแนนที่ (T - Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

8. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้ตารางสำเร็จ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 แต่ละรายการและรวมทุกรายการ ของนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละรายการ ของผู้วิจัยครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รายการทดสอบ	ครั้งที่	\bar{X}	S.D.	$\frac{S.D.}{\bar{X}}$
A ₁ ครั้ง	1	165.81	12.88	0.077
	2	150.09	12.25	0.081
A ₂ ครั้ง	1	5.85	1.25	0.213
	2	6.70	0.91	0.135
A ₃ วินาที	1	6.10	2.24	0.367
	2	6.58	1.62	0.246
A ₄ ครั้ง	1	5.75	1.73	0.300
	2	6.85	1.14	0.166
A ₅ ครั้ง	1	20.61	3.96	0.192
	2	19.76	3.14	0.158
A ₆ ครั้ง	1	7.10	2.02	0.284
	2	7.70	1.56	0.202

จากตาราง 5 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.75 – 165.81 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.91 – 12.88 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย เท่ากับ 0.077 – 0.367

2. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 6 แสดงค่าความเป็นปรนัย ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละรายการ ของครูพลศึกษาคนที่ 1, 2 และ 3

รายการทดสอบ	O B ₁	O B ₂	B ₁ B ₂
A ₁	0.216	0.280	0.121
A ₂	0.253	0.113	0.262
A ₃	0.441*	0.764*	0.782*
A ₄	0.370*	0.675*	0.337*
A ₅	0.435*	0.354*	0.622*
A ₆	0.512*	0.502*	0.312*
A ₇	0.368*	0.448*	0.632*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.304$)

จากตาราง 6 แสดงว่าค่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ คือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล การยิงประตูฟุตบอล และรวมทั้งฉบับมีความเป็นปรนัยทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.312 - 0.782$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 7 แสดงค่าความเชื่อมั่น ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละรายการ ของผู้วิจัยครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รายการทดสอบ	r ของแบบทดสอบ
A ₁	0.28
A ₂	0.05
A ₃	0.90 *
A ₄	0.88 *
A ₅	0.39 *
A ₆	0.60 *

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.304$)

จากตาราง 7 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการคือการเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล และการยิงประตูฟุตบอล มีความเชื่อมั่นทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.39 - 0.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation Coefficient) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 8 แสดงค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ภายในในระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละรายการของผู้วิจัยครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	A ₁	A ₂	A ₃	A ₄	A ₅	A ₆	A ₇
A ₁	-	0.56	0.28	0.53	-0.14	0.27	0.17
A ₂	-	-	-0.29	0.18	0.70	0.40	-0.29
A ₃	-	-	-	0.23	-0.04	0.15	0.04
A ₄	-	-	-	-	-0.14	0.79	0.34
A ₅	-	-	-	-	-	-0.12	0.41
A ₆	-	-	-	-	-	-	0.52
A ₇	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.304$)

จากตาราง 8 แสดงว่าค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายการการโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.34 - 0.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือแบบทดสอบ 3 รายการนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับ ปานกลางถึงระดับสูง

รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล มีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง การโหม่งลูกฟุตบอล เป็นรายการทางบวกระดับปานกลาง ($r = 0.53 - 0.56$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง มีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอล การยิงประตูฟุตบอล เป็นรายการทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.40 - 0.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางลบระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายการทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับรายการอื่นทุกรายการ ทางบวกและลบระดับต่ำ ($r = -0.04 - 0.23$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสัมพันธ์ภายในผู้วิจัยจึงเลือกรายการทดสอบ 4 รายการคือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล

5. หาค่าระดับความยากง่าย (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ

ตาราง 9 แสดงค่าระดับความยากง่าย ของแบบทดสอบแต่ละรายการจากการให้คะแนนของผู้วิจัยครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	\bar{x}	P_b
A ₁	85	28	50.20 ครั้ง	87.34
A ₂	10	4	5.85 ครั้ง	14.63
A ₃	29.37	13.03	20.16 วินาที	50.40
A ₄	10	3	6.10 ครั้ง	15.25
A ₅	9	3	5.75 ครั้ง	14.38
A ₆	11	3	7.10 ครั้ง	17.75

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าความยากง่าย ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทุกรายการมีค่าร้อยละของระดับความยากง่ายที่เหมาะสม อยู่ระดับปานกลาง ($p = 14.38 - 87.34$)

6. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของคะแนนการทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตาราง 10 แสดงอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละรายการจากการให้คะแนนของผู้วิจัยครั้งที่ 1

รายการทดสอบ	$\bar{X}_{\text{ต่ำ}}$	$\bar{X}_{\text{สูง}}$	r_b
A ₁	35.60	67.90 ครั้ง	0.110
A ₂	4.50	7.50 ครั้ง	0.150
A ₃	15.78	25.83 วินาที	0.502
A ₄	3.30	9.10 ครั้ง	0.667
A ₅	3.50	7.90 ครั้ง	0.220
A ₆	4.50	9.70 ครั้ง	0.260

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทุกรายการสามารถจำแนกคนเก่งและอ่อนได้ระดับปานกลาง ($r_b = 0.110 - 0.667$)

7. หาเกณฑ์ ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนสอบโดยใช้คะแนนที่ (T - Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

ตาราง 11 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 61 ครั้ง	มากกว่า 65
สูง	4	54 – 61 ครั้ง	55 – 65
ปานกลาง	3	46 – 53 ครั้ง	46 – 54
ต่ำ	2	40 – 45 ครั้ง	36 – 45
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 40 ครั้ง	น้อยกว่า 36

จากตาราง 11 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 61	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 65
สูง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 54 – 61	หรือระดับคะแนนที่ 55 – 65
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 46 – 53	หรือระดับคะแนนที่ 46 – 54
ต่ำ	ตรงกับคะแนนระหว่าง 40 – 45	หรือระดับคะแนนที่ 36 – 45
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 40	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 36

ตาราง 12 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 7 ครั้ง	มากกว่า 64
สูง	4	7 ครั้ง	56 – 64
ปานกลาง	3	6 ครั้ง	45 – 55
ต่ำ	2	5 ครั้ง	35 – 44
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 5 ครั้ง	น้อยกว่า 35

จากตาราง 12 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 8 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 64
สูง	ตรงกับคะแนน 7 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 56 – 64
ปานกลาง	ตรงกับคะแนน 6 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 45 – 55
ต่ำ	ตรงกับคะแนน 5 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 35 – 44
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 5 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 35

ตาราง 13 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 24.45 วินาที	มากกว่า 54
สูง	4	21.44 – 24.34 วินาที	52 – 54
ปานกลาง	3	19.06 – 21.35 วินาที	49 – 51
ต่ำ	2	17.06 – 18.99 วินาที	46 – 48
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 16.82 วินาที	น้อยกว่า 46

จากตาราง 13 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 24.45 วินาที	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 54
สูง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 21.44 – 24.34 วินาที	หรือระดับคะแนนที่ 52 – 54
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 19.06 – 21.35 วินาที	หรือระดับคะแนนที่ 49 – 51
ต่ำ	ตรงกับคะแนนระหว่าง 17.06 – 18.99 วินาที	หรือระดับคะแนนที่ 46 – 48
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 16.82 วินาที	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 46

ตาราง 14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 9 ครั้ง	มากกว่า 54
สูง	4	7 – 8 ครั้ง	52 – 54
ปานกลาง	3	6 ครั้ง	49 – 51
ต่ำ	2	4 – 5 ครั้ง	46 – 48
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 3 ครั้ง	น้อยกว่า 46

จากตาราง 14 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 9 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 54
สูง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 7 – 8 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 52 – 54
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนระหว่าง 6 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 49 – 51
ต่ำ	ตรงกับคะแนนระหว่าง 4 – 5 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 46 – 48
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 3 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 46

ตาราง 15 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 7 ครั้ง	มากกว่า 60
สูง	4	6 ครั้ง	54 – 60
ปานกลาง	3	5 ครั้ง	47 – 53
ต่ำ	2	4 ครั้ง	40 – 46
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 3 ครั้ง	น้อยกว่า 46

จากตาราง 15 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 7 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 60
สูง	ตรงกับคะแนน 6 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 54 – 60
ปานกลาง	ตรงกับคะแนน 5 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 47 – 53
ต่ำ	ตรงกับคะแนน 4 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 40 – 46
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 3 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 40

ตาราง 16 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบการยิงประตูฟุตบอล

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ	
		คะแนนดิบ	คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 8 ครั้ง	มากกว่า 62
สูง	4	8 ครั้ง	54 – 62
ปานกลาง	3	7 ครั้ง	47 – 53
ต่ำ	2	5 – 6 ครั้ง	38 – 46
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 4 ครั้ง	น้อยกว่า 38

จากตาราง 16 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะการยิงประตูฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่มากกว่า 8 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 62
สูง	ตรงกับคะแนน 8 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 54 – 62
ปานกลาง	ตรงกับคะแนน 7 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 47 – 53
ต่ำ	ตรงกับคะแนน 5 – 6 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ 38 – 46
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่น้อยกว่า 4 ครั้ง	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 38

ตาราง 17 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลทุกรายการ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนประเมิน	คะแนนการทดสอบ
		คะแนนที่
สูงมาก	5	มากกว่า 60
สูง	4	54 – 60
ปานกลาง	3	47 – 53
ต่ำ	2	40 – 46
ต่ำมาก	1	น้อยกว่า 40

จากตาราง 17 แสดงว่าเกณฑ์การให้คะแนนจากแบบทดสอบทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการ สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ทุกรายการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

สูงมาก	หรือระดับคะแนนที่ มากกว่า 60
สูง	หรือระดับคะแนนที่ 54 – 60
ปานกลาง	หรือระดับคะแนนที่ 47 – 53
ต่ำ	หรือระดับคะแนนที่ 40 – 46
ต่ำมาก	หรือระดับคะแนนที่ น้อยกว่า 40

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ปีการศึกษา 2545 มาแล้ว แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอลประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนประเทียวิทยาทาน อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี จำนวน 40 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ เป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ประจำภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2545 ในโรงเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี จำนวนทั้งสิ้น 21 โรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 7,750 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน มีวิธีการ ดังนี้

2.1 สํารวจประชากร คือ เลือกโรงเรียนที่เปิดสอนฟุตบอลในระดับช่วงชั้นที่ 3 ปีที่ 1 และ 2 ที่ผ่านการเรียนวิชาฟุตบอล ในปีการศึกษา 2545 ปรากฏว่ามีจำนวน 15 โรงเรียน จำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 1,976 คน

2.2 เลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ตั้งแต่ 100 คน ขึ้นไป โดยการเลือกแบบเจาะจง ได้ 8 โรงเรียน

2.3 นำประชากร 1,606 คน ไป กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size Able) ปรากฏว่าได้เท่ากับ ร้อยละ 15 คิดเป็น 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับ นักเรียนหญิงระดับชั้นช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบ 6 รายการคือ

1. การเตะลูกฟุตบอล
2. การเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผนัง
3. การเลี้ยงลูกฟุตบอล
4. การโหม่งลูกฟุตบอล
5. การเตะลูกฟุตบอล
6. การยิงประตูฟุตบอล

วิธีดำเนินการ

1. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ครูพลศึกษาจำนวน 3 คน ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ

2. นำแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทำการทดสอบ โดยการทดสอบซ้ำ (Test – Retest) ใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนจากการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 แต่ละรายการและรวมทุกรายการของนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 เปลี่ยนคะแนนแต่ละรายการเป็นคะแนนที่

2. หาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและคะแนนรวมระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบโดยอาจารย์ผู้สอนวิชา 2 ท่านกับคะแนนของผู้วิจัยที่ทำการทดสอบในครั้งที่ 1 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและคะแนนรวม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter Correlation Coefficient) แต่ละรายการและคะแนนรวมจากผลการทดสอบครั้งที่ 1 โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson 's Product Moment Correlation Coefficient)

5. หาค่าระดับความยาก ง่าย (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาสัดส่วนของผู้รับการทดสอบทั้งหมดที่สามารถปฏิบัติได้อย่างน้อยเพียงใด เพื่อวิเคราะห์ความยาก ง่าย ของแบบทดสอบแต่ละรายการ โดยใช้สถิติของ วิทนีย์ กับ ซาเบอร์ (Whitney and Sabers)

6. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อแยกระดับของผู้เข้ารับการทดสอบออกจากกันตามระดับความสามารถ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไบซีเรียล (Biserial Correlation)

7. ศึกษาเกณฑ์ นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะ โดยใช้คะแนนที่ (T - Score) เพื่อจัดสร้างเกณฑ์เปรียบเทียบ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

8. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยใช้ตารางสำเร็จ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการ มีค่า 0.077 – 0.367
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นทางบวกระดับสูง ($r = 0.39 - 0.90$)
3. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แต่ละรายการและรวมทั้งฉบับ มีค่าความเป็นปรนัยทางบวกระดับสูง ($r = 0.312 - 0.782$)
4. ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสัมพันธ์ดังนี้
 - 4.1 รายการการโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.34 - 0.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือแบบทดสอบ 3 รายการนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง
 - 4.2 รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล มีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนังการโหม่งลูกฟุตบอล เป็นรายคู่ทางบวกระดับปานกลาง ($r = 0.53 - 0.56$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 4.3 รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนังมีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอลการยิงประตูฟุตบอล เป็นรายคู่ทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.40 - 0.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางลระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 4.4 รายการทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับรายการอื่นทุกรายการทางบวกและลบระดับต่ำ ($r = -0.04 - 0.23$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 4.5 จากความสัมพันธ์ภายใน ผู้วิจัยจึงเลือกรายการทดสอบ 4 รายการคือการเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล
5. เกณฑ์การทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีดังนี้

แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอล

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 65
สูง	ตรงกับคะแนนที่	55 - 65
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	46 - 54
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	36 - 45
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 36

แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบฝ่าผืน

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 64
สูง	ตรงกับคะแนนที่	56 - 64
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	45 - 55
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	35 - 44
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 35

แบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 54
สูง	ตรงกับคะแนนที่	52 - 54
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	49 - 51
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	46 - 48
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 46

แบบทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 54
สูง	ตรงกับคะแนนที่	52 - 54
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	49 - 51
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	46 - 48
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 46

แบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 60
สูง	ตรงกับคะแนนที่	54 - 60
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	47 - 53
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	40 - 46
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 40

แบบทดสอบการยิงประตูลูกฟุตบอล

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 62
สูง	ตรงกับคะแนนที่	54 - 62
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	47 - 53
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	38 - 46
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 38

แบบทดสอบทักษะฟุตบอลรวมทุกรายการ

สูงมาก	ตรงกับคะแนนที่	มากกว่า 60
สูง	ตรงกับคะแนนที่	54 - 60
ปานกลาง	ตรงกับคะแนนที่	47 - 53
ต่ำ	ตรงกับคะแนนที่	40 - 46
ต่ำมาก	ตรงกับคะแนนที่	น้อยกว่า 40

7. อำนาจจำแนกของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทุกรายการสามารถจำแนกคนเก่งและคนอ่อนได้ระดับปานกลาง ($r = 0.110 - 0.667$)

8. ระดับความยากง่ายของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทุกรายการมีค่าระดับความยากที่เหมาะสมอยู่ระดับปานกลาง ($p = 0.433 - 0.544$)

อภิปรายผล

1. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับจากการทดสอบซ้ำของผู้ประเมินคนเดียว มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.39 - 0.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 6 รายการ มีจำนวน 4 รายการ คือการเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอล และการยิงประตูฟุตบอล มีค่าความเชื่อมั่นทางบวกในระดับสูง ดังนั้นถ้านำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ก็ครั้งก็จะได้ผลเป็นที่แน่นอนของแบบทดสอบ (ภัทรา นิคมานนท์. 2532 : 52)

2. การหาค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการและรวมทั้งฉบับ จากการทดสอบของผู้ประเมิน 3 ท่านเป็นรายคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูง ($r = 0.312 - 0.782$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 6 รายการ มีจำนวน 4 รายการ คือการเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล มีความเป็นปรนัยทางบวกในระดับสูง ดังนั้น

(วิทยา บุญชัย. 2529 : 25 – 26) ความเป็นปรนัยของแบบทดสอบนั้น คือความคงที่ในการให้คะแนน ในการให้คะแนนนั้นไม่ว่าจะทดสอบเมื่อใดหรือใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม คะแนนนั้นจะคงที่อยู่เสมอ แสดงว่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเป็นปรนัยสูง สามารถนำไปใช้ในการทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ได้

3. ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความสัมพันธ์ดังนี้

3.1 รายการการโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง ($r = 0.34 - 0.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือแบบทดสอบ 3 รายการนี้มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างทางบวกระดับปานกลางถึงระดับสูง

3.2 รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอล มีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง การโหม่งลูกฟุตบอล เป็นรายคู่ทางบวกระดับปานกลาง ($r = 0.53 - 0.56$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางบวกระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 รายการทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนังมีความสัมพันธ์กับการเตะลูกฟุตบอล การยิงประตูฟุตบอล เป็นรายคู่ทางบวกระดับปานกลางถึงสูง ($r = 0.40 - 0.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมทางลบระดับต่ำ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 รายการทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลมีความสัมพันธ์กับรายการอื่นทุกรายการทางบวกและลบระดับต่ำ ($r = -0.04 - 0.23$) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 จากความสัมพันธ์ภายใน ผู้วิจัยจึงเลือกรายการทดสอบ 4 รายการคือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล(ผาณิต บิลมาศ. 2530 : 45) แบบทดสอบต่อรายการมีความสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูง แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

4. การสร้างเกณฑ์ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนการทดสอบทุกรายการให้เป็นคะแนนที่ (T - Score) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ซึ่งแสดงถึงระดับความสามารถทางทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ของจังหวัดสระบุรี เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบและแปลผลต่อไป

5. การหาระดับความยากง่าย (Level of Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการมีค่าระดับความยาก ที่เหมาะสมอยู่ระดับปานกลางที่ ($p = 14.38 - 87.34$) (ภัทรา นิคมานนท์. 2532 : 60 - 61) แบบทดสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ

6. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละรายการมีค่าอำนาจจำแนกระดับปานกลาง ($r = 0.110 - 0.667$) (ภัทธา นิคมานนท์. 2532 : 131) แบบทดสอบที่ดีต้องจำแนกผู้เข้ารับการทดสอบได้

สรุปได้ว่าแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย และมีความสัมพันธ์ภายในของแต่ละรายการในทางบวกระดับปานกลางถึงสูง จำนวน 4 รายการ คือ การเลี้ยงลูกฟุตบอล การโหม่งลูกฟุตบอล การเตะลูกฟุตบอลและการยิงประตูฟุตบอล ซึ่งสามารถนำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลทั้ง 4 รายการไปใช้กับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการวัดและประเมินผล โดยการทำการทดสอบทุกรายการของแบบทดสอบตามโครงสร้างและเนื้อหาวิชาที่ได้ดำเนินการสอนไปแล้วแบ่งรายการทดสอบออกเป็น 2 ตอนๆ ละ 3 รายการ โดยแบ่งออกเป็นการทดสอบก่อนการสอบกลางภาคเรียนและการทดสอบก่อนสอบปลายภาคเรียน โดยดูตามความเหมาะสมและการพัฒนาของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. สำหรับการนำแบบทดสอบไปใช้ ต้องอธิบายและสาธิตให้ผู้เข้ารับการทดสอบเข้าใจดีเสียก่อนจึงจะเริ่มการทดสอบ

3. การนำเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 ไปใช้ต้องคำนึงถึงระดับอายุ โครงสร้างร่างกาย วุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้เข้ารับการทดสอบ ซึ่งต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. นำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรีไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในที่อื่นๆ เพื่อศึกษาระดับความสามารถทางด้านฟุตบอลของนักเรียนหญิง

2. ควรนำแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 3 ไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาเกณฑ์ปกติในทุกๆระดับของนักเรียนหญิง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521*
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2524). *ฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : โพรเฟสชั่นแนลพับลิชิ่ง.
- _____. (2545). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ฉัตรพรรค์ มโนสุทธิฤทธิ์. (2542). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐวุฒิ ปล้องเจริญ. (2534). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา สังขวดี. (2527). *การสร้างแบบทดสอบกีฬาฟุตบอล โดยดัดแปลงจากแบบทดสอบของ
ครุฑচিত สมิตานนท์*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา หาญลำยวง. (2540). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักศึกษาหญิง
ระดับวิทยาลัยพลศึกษาในประเทศไทย*. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2527). *แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล ระดับอุดมศึกษาไทย*. สายงาน
การวิจัย. ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน.
ถ่ายเอกสาร.
- ผาณิต บิลมาศ. (2530). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พลศึกษา , กรม. (2535). *ฟุตบอล*. กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ตปรินต์ติ้ง
- พยุงค์ศักดิ์ สมเทศ. (2533). "การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา," *วารสาร*. กรุงเทพฯ : *สุขศึกษา
พลศึกษา สันตนาการ*. (16) 1 : 19 - 25.
- พินิจ ประหยัดทรัพย์. (2527). *การสร้างแบบทดสอบกีฬาฟุตบอล สำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา*.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ไพบุลย์ โยสำลี. (2542). *ระดับทักษะกีฬาฟุตบอลนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ไพศาล หวังพานิช. (2523). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฟุตบอล , สมาคม. (2500). *ประวัติฟุตบอลของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2532). *การประเมินและการสร้างแบบทดสอบ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- วิริยา บุญชัย. (2529). *การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.
- วิรุยท แสงสุวรรณ. (2539). *การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนประถมศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ เอนก กรีสแสง. (2528). *หลักเบื้องต้นของการวัดผล*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์
- Barrow, Harold M. and Rosemary, Mc Gee. (1979). *A Practical Approach to Measurement in Physical Education*. 3rd ed. Boston , London : Lea and Febiger.
- Baumgartner, Ted A. and Andrew S, Jackson. (1975). *Measurement for Evaluation in Physical Education*. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Clark, Harrison H. (1976). *Application of Measurement to Health Physical Education*. 4th ed. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice Hall, Inc.
- Johnson, Barry L. and Jack K, Nelson. (1976). *Basic Concepts in Test and Measurement for Evaluation in Physical Education*. Minesota : Burgess Publishing Company.
- Pape, Laverence A. and Louis E, Mean. (1963) "The Principle of Evaluation," *A Professional Career in Physical Education*. New Jersey : Prentice - Hall, Inc.
- Verducci, Frank M. (1980) *Measurement Concepts in Physical Education*. 3rd ed. St. Lovis, Missoure : The C.V. Mosby Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล
สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. แบบทดสอบการเดาะลูกฟุตบอล (Ball Control Test)

จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการควบคุมลูกฟุตบอล

- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 1 ลูก
 2. นาฬิกาจับเวลา จำนวน 1 เรือน
 3. นกหวีด จำนวน 1 ตัว
 4. เทปวัดระยะ 1 อัน

วิธีการทดสอบ

เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้เข้ารับการทดสอบใช้มือโยนลูกฟุตบอลขึ้นในอากาศ แล้วใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย คือ เท้า เข่า ศรีษะ ยกเว้นมือและแขนเดาะลูกฟุตบอลขึ้นในอากาศ โดยให้ได้จำนวนครั้งของการใช้วัยวะ ที่ถูกกติกาสัมผัสลูกฟุตบอลมากที่สุด ภายใน 1 นาที ในกรณีที่ผู้เข้ารับการทดสอบไม่สามารถควบคุมให้ลูกฟุตบอลอยู่ในอากาศได้และผู้เข้ารับการทดสอบทำลูกฟุตบอลตกพื้นให้ใช้มือหยิบแล้วสามารถมาทำการทดสอบต่อไปได้ ให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง

การให้คะแนน

ให้คิดคะแนนจากผลรวมของจำนวนครั้งในการเดาะลูกฟุตบอลได้ จากการทดสอบ 2 ครั้ง เป็นคะแนนการทดสอบ

2. แบบทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง (Wall Valley Test)

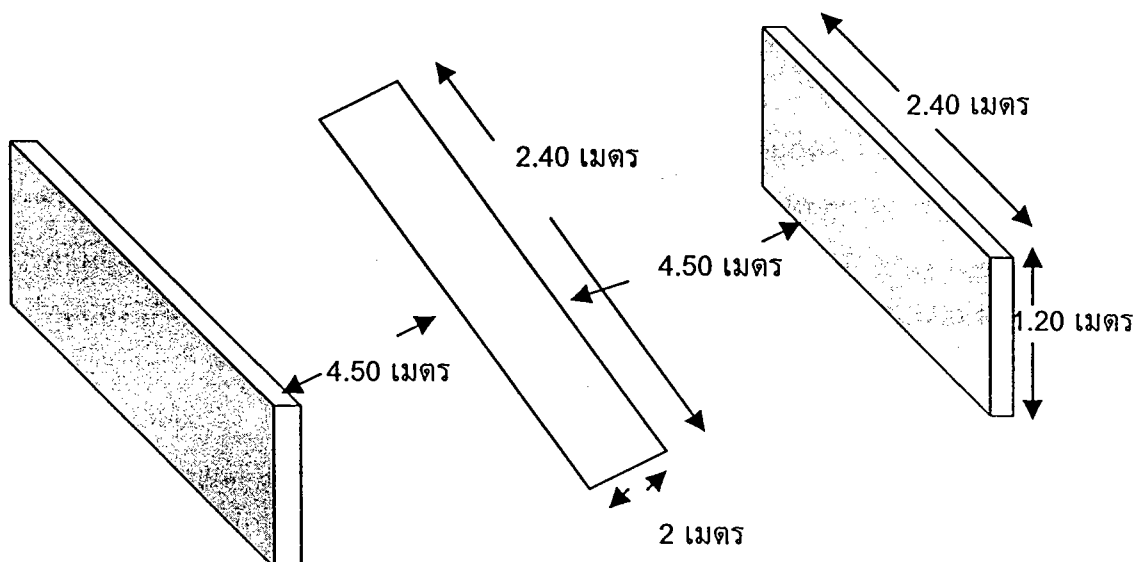
จุดประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเตะลูกฟุตบอลและรับลูกฟุตบอล

- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 3 ลูก
 2. นาฬิกาจับเวลา จำนวน 1 เรือน
 3. ผนังกว้าง 4 ฟุต ยาว 12 ฟุต จำนวน 1 อัน
 4. ผนังกว้าง 3 ฟุต ยาว 9 ฟุต จำนวน 2 อัน
 5. นกหวีด จำนวน 1 ตัว
 6. เทปวัดระยะ 1 อัน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่ในสี่เหลี่ยมพื้นผ้ากว้าง 2 เมตร ยาว 2.40 เมตร ห่างจากผนังทั้งสองเป็นระยะทางเท่ากันคือ 4.50 เมตร พร้อมลูกฟุตบอล 2 ลูก ส่วนลูกฟุตบอลสำรอง 1 ลูก ให้วางไว้ที่เส้นรอบสี่เหลี่ยมพื้นผ้า เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้ผู้เข้ารับการทดสอบใช้เท้าขวาเตะลูกฟุตบอลแบบข้างเท้าด้านในให้กระทบผนังให้กระดอนออกมาอยู่ในเขตสี่เหลี่ยมพื้นผ้า แล้วหยุดลูกฟุตบอลไว้ จากนั้นให้ใช้เท้าซ้ายเตะลูกฟุตบอลแบบข้างเท้าด้านในให้กระทบผนังอีกด้านหนึ่งให้กระดอนออกมาอยู่ในเขตสี่เหลี่ยมพื้นผ้า แล้วหยุดลูกฟุตบอลไว้ ทำสลับกันโดยให้ได้จำนวนครั้งของการหยุดลูกฟุตบอลไว้ในสี่เหลี่ยมพื้นผ้ามากที่สุดภายใน 30 วินาที ในกรณีที่ผู้เข้ารับการทดสอบไม่สามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้ ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถใช้ลูกฟุตบอลสำรองได้ หากแต่ลูกฟุตบอลบอลเสียการควบคุมอีกให้ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถไปนำฟุตบอลที่เสียการควบคุมลูกใดก็ได้มาทำการทดสอบต่อไปได้ ให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง การให้คะแนน

ให้คิดคะแนนจากผลรวมของจำนวนครั้งในการหยุดลูกฟุตบอลได้ในวงกลม จากการทดสอบ 2 ครั้ง เป็นคะแนนการทดสอบ

3. แบบทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล (Dribbling Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล

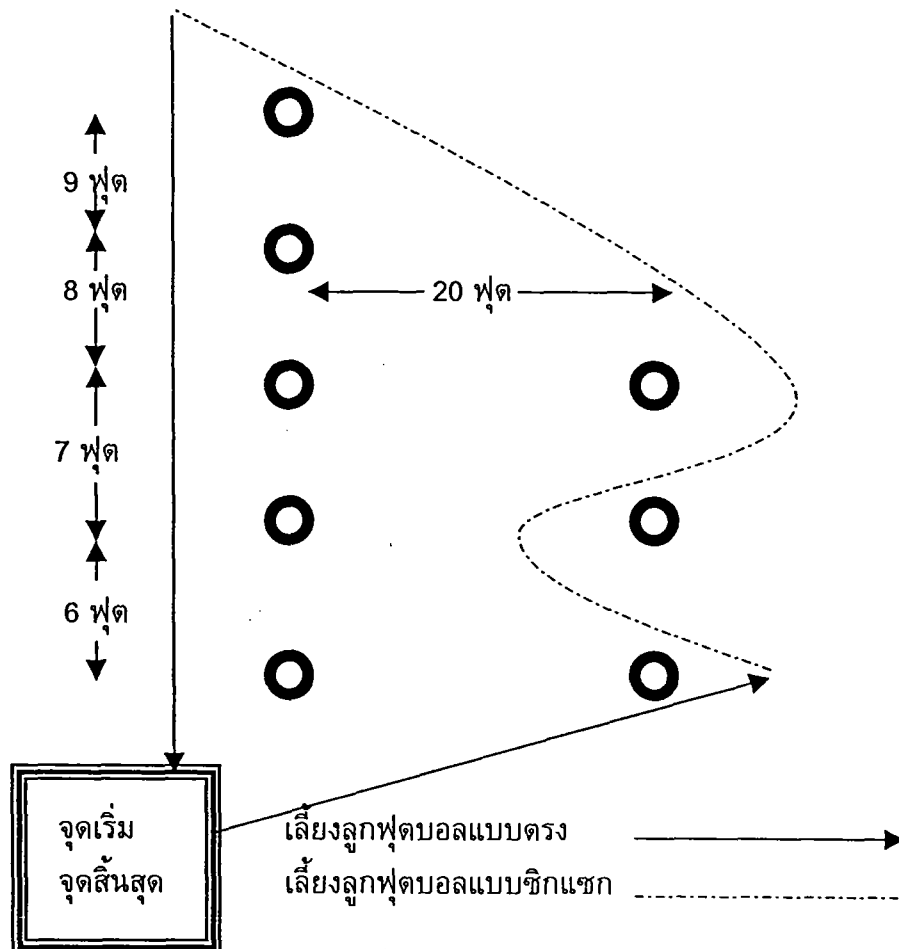
- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 1 ลูก
 2. นาฬิกาจับเวลา จำนวน 1 เรือน
 3. หลัที่มีควมสูง จำนวน 10 อัน
 4. นกหวีด จำนวน 1 ตัว
 5. เทปวัดระยะ 1 อัน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่ในกรอบเส้นเริ่มรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีด้านยาวด้านละ 3 ฟุต พร้อมลูกฟุตบอล 1 ลูก เมื่อได้ยินเสียงนกหวีดให้ผู้รับการทดสอบเลี้ยงลูกฟุตบอลจากจุดเริ่มต้นไปทางขวามือของตนเองโดยเลี้ยงลูกฟุตบอลแบบตรง จากหลัที่ 1 – 3 ให้เลี้ยงลูกฟุตบอลแบบซิกแซก จากหลัที่ 3 – 4 ให้เลี้ยงลูกฟุตบอลแบบตรง แล้วเปลี่ยนทิศทางจากจุดที่ 4 - จุดสิ้นสุด ให้เลี้ยงลูกฟุตบอลแบบตรง โดยให้ใช้เวลาน้อยที่สุด ให้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง

การคิดคะแนน

ให้คิดคะแนนจากผลรวมของเวลาจากการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง

4. แบบทดสอบทักษะการโหม่งลูกฟุตบอล (Heading Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการโหม่งลูกฟุตบอล

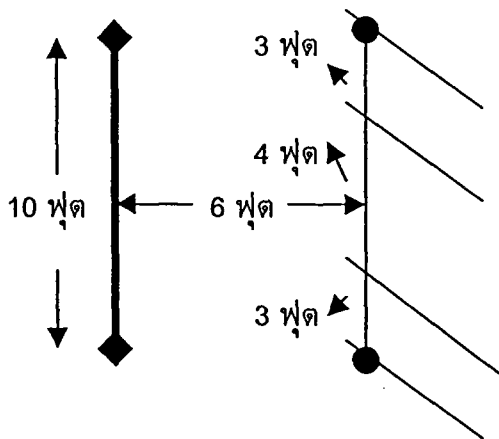
- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 10 ลูก
 2. เทปวัดระยะ 1 อัน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่มที่มีด้านยาว 10 ฟุต แล้วให้ผู้รับการทดสอบโยนลูกฟุตบอลขึ้นเหนือศีรษะด้วยมือทั้งสองข้าง แล้วใช้ศีรษะโหม่งลูกฟุตบอลให้ลูกฟุตบอลลอยข้ามแนวเส้นเชือกที่สูง 6 ฟุต และอยู่ห่างจากเส้นเริ่ม 6 ฟุต โดยขณะที่ศีรษะของผู้เข้ารับการทดสอบสัมผัสลูกฟุตบอลบอล เท้าใดเท้าหนึ่งหรือทั้งสองเท้าของผู้เข้ารับการทดสอบห้ามสัมผัสเส้นเริ่มหรือก้าวข้ามเส้นเริ่ม โดยให้ทำการทดสอบ 10 ครั้ง ครั้งที่ 1 – 4 โหม่งลูกฟุตบอลเข้าช่องกลางที่มีขนาดความกว้าง 4 ฟุต ครั้งที่ 5 – 7 โหม่งลูกฟุตบอลเข้าช่องทางด้านขวามือของผู้เข้ารับการทดสอบที่มีขนาดความกว้าง 3 ฟุต ครั้งที่ 8 – 10 โหม่งลูกฟุตบอลเข้าช่องทางด้านซ้ายมือของผู้เข้ารับการทดสอบที่มีขนาดความกว้าง 3 ฟุต

การคิดคะแนน

ผู้เข้ารับการทดสอบปฏิบัติได้ถูกต้องได้ครั้งละ 1 คะแนน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 0 คะแนน

5. แบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล (Kick Test)

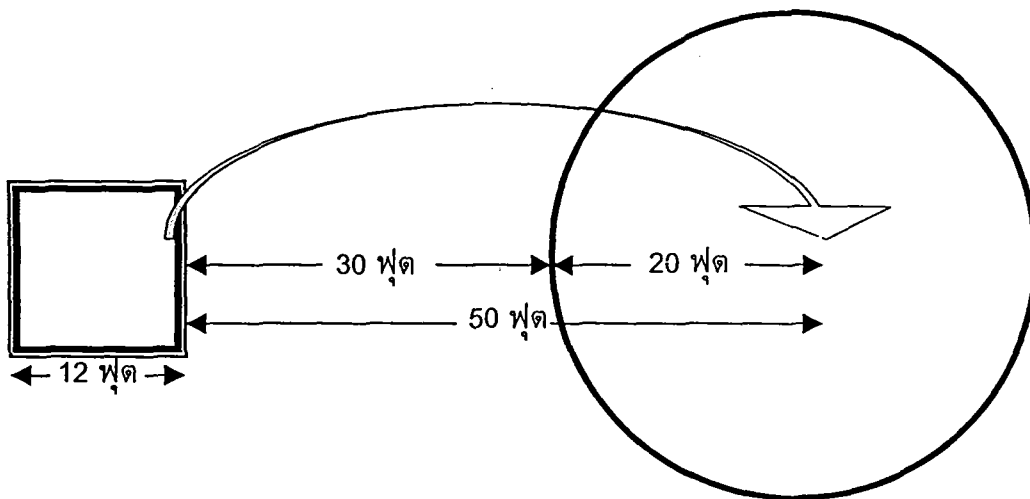
วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการเตะลูกฟุตบอล

- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 10 ลูก
 2. เทปวัดระยะ 1 อัน

วิธีการทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่ในกรอบรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีด้านยาวด้านละ 12 ฟุต พร้อมลูกฟุตบอล 1 ลูก แล้วใช้เท้าสัมผัสบอลให้เคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างน้อย 1 รอบของลูกบอล แล้วใช้เท้าเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้าให้ไปตกอยู่ภายในพื้นที่ของวงกลมที่มีรัศมี 20 ฟุตที่เป็นเป้าหมายและจุดศูนย์กลางอยู่ห่างจากกรอบพื้นที่สี่เหลี่ยม 50 ฟุต โดยให้ทำการทดสอบ 10 ครั้ง การคิดคะแนน

ผู้เข้ารับการทดสอบปฏิบัติได้ถูกต้องได้ครั้งละ 1 คะแนน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 0 คะแนน

6. แบบทดสอบทักษะการยิง (Shooting Test)

วัตถุประสงค์ เพื่อวัดความสามารถในการยิงประตู

- อุปกรณ์
1. ลูกฟุตบอลเบอร์ 5 จำนวน 12 ลูก
 2. ประตูฟุตบอลขนาดมาตรฐาน
 3. นกหวีด 1 ตัว
 4. เทปวัดระยะ 1 อัน
 5. ผืนขนาดกว้าง 5 ฟุต ยาว 5 ฟุต จำนวน 2 อัน

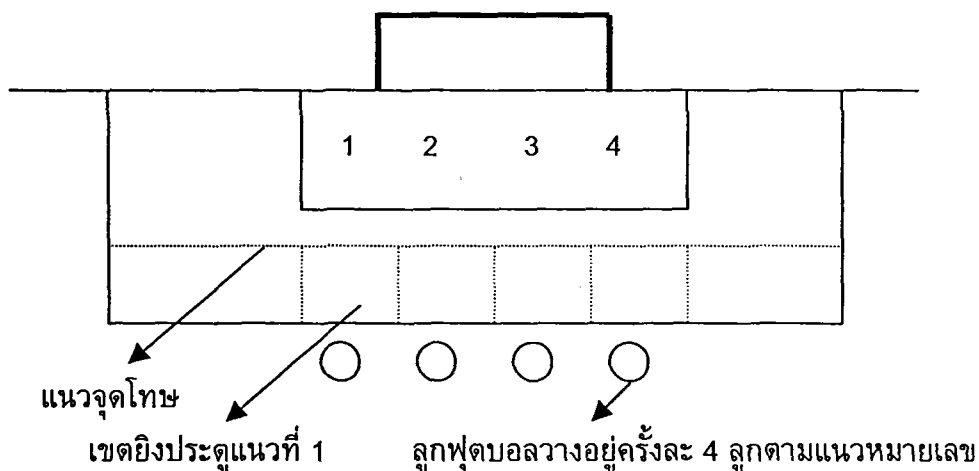
วิธีการทดสอบ

ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนอยู่นอกเขตโทษ ด้านหลังลูกฟุตบอลที่วางอยู่นอกเส้นเขตโทษ โดยมีจุดวางลูกฟุตบอลตั้งภาพด้านล่าง ได้ยินสัญญาณให้ผู้ทดสอบใช้เท้าใดก็ได้สัมผัสลูกไปด้านหน้า แล้วเตะลูกฟุตบอลในลักษณะการเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า ให้ลูกฟุตบอลลอยข้ามเส้นเข้าประตู แต่ห้ามล้ำแนวเขตเส้นปะทั้งแนวตรงและแนวขวาง

หมายเหตุ	แนวที่ 1 ลูกฟุตบอลลูกที่ 1 , 5 และ 9	ให้ใช้เท้าซ้าย
	แนวที่ 2 ลูกฟุตบอลลูกที่ 2 , 6 และ 10	ให้ใช้เท้าซ้าย
	แนวที่ 3 ลูกฟุตบอลลูกที่ 3 , 7 และ 11	ให้ใช้เท้าขวา
	แนวที่ 4 ลูกฟุตบอลลูกที่ 4 , 8 และ 12	ให้ใช้เท้าขวา

การคิดคะแนน

ผู้เข้ารับการทดสอบปฏิบัติได้ถูกต้องได้ครั้งละ 1 คะแนน ปฏิบัติไม่ถูกต้อง 0 คะแนน

ภาคผนวก ข

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล
สำหรับนักเรียนหญิง ระดับช่วงชั้นที่ 3 จังหวัดสระบุรี
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิต

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมดี
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบเตะลูกฟุตบอล ไม่ควรกำหนดขอบเขต เพราะเป็นการสร้างความกดดันให้ผู้เข้ารับการทดสอบ
 - 2.2 การทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง ให้เปลี่ยนรัศมีวงกลมการยืนของผู้เข้ารับการทดสอบ เป็นแนวสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนานไปกับผนัง และผู้เข้ารับการทดสอบต้องใช้เท้าทั้งสองข้างสลับกันในการสัมผัสลูกฟุตบอล
 - 2.3 การทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอล ให้ตัดหลักทางด้านขวาออก 2 หลักเพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบเลี้ยงลูกตรงและหมุนเปลี่ยนทิศทางในทันที
 - 2.4 การทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล ให้เพิ่มเครื่องหมายที่แนวเชือก เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบบังคับทิศทางของลูกฟุตบอลได้
 - 2.5 การทดสอบการยิงประตูฟุตบอล ให้ผู้เข้ารับการทดสอบปฏิบัติโดยใช้เท้าทั้งสอง

อาจารย์สมยศ วนิชาชีวะ

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมดี
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบเตะลูกฟุตบอล ไม่ควรกำหนดขอบเขต เพราะเป็นการสร้างความกดดันให้ผู้เข้ารับการทดสอบ
 - 2.2 การทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง เป็นการรับส่งลูกฟุตบอลในระยะใกล้ๆ ผู้เข้ารับการทดสอบต้องใช้เท้าทั้งสองข้างสลับกันในการสัมผัสลูกฟุตบอลแบบข้างเท้าด้านใน เพื่อเน้นความแม่นยำในการเตะ
 - 2.3 การทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล ให้เพิ่มความระมัดระวังในการทดสอบเพราะหากลูกฟุตบอลไม่ถูกบริเวณหน้าผากที่เป็นส่วนที่แข็งที่สุด อาจทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบไม่กล้าปฏิบัติ
 - 2.4 การทดสอบการยิงประตูฟุตบอล ให้ดูระยะที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการทดสอบ

นายไฉยะ บุญประสิทธิ์

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมดี
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบเตะลูกฟุตบอล ถ้าไม่กำหนดเวลา ควรเริ่มใหม่ เมื่อเสียแล้วใช้ครั้งที่มากที่สุด
 - 2.2 การทดสอบการเตะลูกฟุตบอลกระทบผนัง ควรจะแยกทักษะการรับส่งออกจากกัน แล้วแยกว่าต้องการวัดสิ่งใดจากการส่งลูกฟุตบอลและการรับลูกฟุตบอล เช่น ความแรง ความแม่นยำ หรือท่าทางการเตะลูกฟุตบอล
 - 2.3 การทดสอบการยิงประตูฟุตบอล ควรจะเปลี่ยนการส่งลูกฟุตบอลกระทบกำแพง ก่อนการยิงประตู เป็นคนส่งลูกฟุตบอลแทน

นางสาวนิศานาถ เนตรบารมี

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมดี
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบเตะลูกฟุตบอล ควรกำหนดขอบเขต และนับจำนวนครั้งที่ทำได้จำนวนครั้งที่มากที่สุด
 - 2.2 การทดสอบการเตะลูกฟุตบอล ต้องเน้นระยะให้เหมาะสมกับผู้ทดสอบ

นายชาติชาย มณีนาถ

1. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมดี
2. แบบทดสอบทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่3 ของผู้วิจัยสร้างขึ้น มีสิ่งที่จะต้องปรับปรุง ดังนี้
 - 2.1 การทดสอบเตะลูกฟุตบอล ไม่ควรกำหนดขอบเขต การคิดคะแนนควรจะนับจำนวนครั้งที่ทำการเตะลูกฟุตบอลได้จำนวนครั้งที่มากที่สุดในเวลาที่กำหนด
 - 2.2 การทดสอบการโหม่งลูกฟุตบอล ต้องอธิบายให้ชัดเจนว่าใช้วิธีการยืนอยู่กับที่ หรือการกระโดดโหม่งลูกฟุตบอล
 - 2.3 การทดสอบการยิงประตูฟุตบอล ควรกำหนดเป้าหมายเป็นแนวเขตคะแนน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายวิฑูรท์ วิลามาต
วันเดือนปีเกิด	17 ตุลาคม 2508
สถานที่เกิด	อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	73 หมู่ที่ 10 ตำบลหนองสรวง อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี 18150
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนประเทียบวิทยาทาน ตำบลหนองสรวง อำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี 18150
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2524 มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนอัสสัมชัญ ระยอง พ.ศ. 2526 มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสัตหีบวิทยาคม พ.ศ. 2528 ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง พลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. 2530 การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา พ.ศ. 2546 การศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ